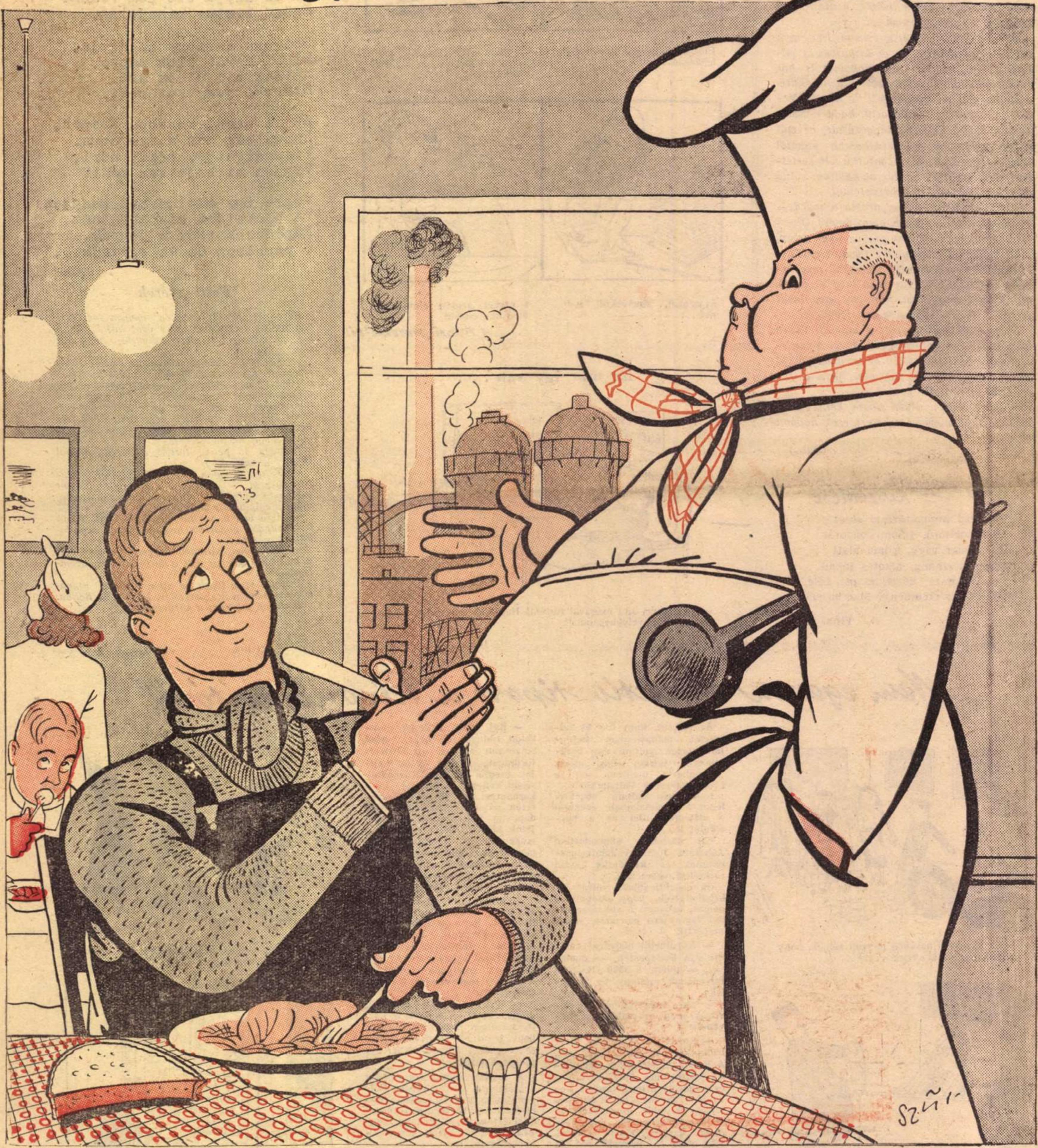
X. évfolyam 9. szám
1954. február 25

Ára: 70 fillér

Ludas Matyi

Egy üzemi ebédlőben



– *Büszke lehet erre a töltöttkáposztára, szakács szaki!*
– *Igazán?*
– *Bizony! Ennyi zsírt töltöttkáposztán még egy szakács sem takarított meg*

Szemléltető oktatás



Évek óta nem láttam fodrásztanulót és alig tapasztaltam valami kis udvariasságot a fodrászüzletekben. Most Győrött a hírneves figarók szövetkezetének egyik csarnokában 14—15 éves, fehérköpenyes ifjú fogadott. Köszönt. Mondom, előre köszönt! Lesegitette a kabátomat, leültetett. Mégtudakolta látogatásom célját, azután hozzáfogott a szappanozáshoz.

Örült a lelkem, örült a szivem. Íme, nem hal ki a fodrászipar, itt az új hajtás és milyen buzgó, még a szemöldökömet is hófehér hab takarja, mint vetést a hótakaró. Jött a segéd és hozzáfogott a borotváláshoz. A gyereket odaállitotta, hadd nézze a mestervágást. Közben magyarázott, ez volt a legizgalmasabb, a legérdekesebb: szemtől szembe beszéltek rólam, mintha ott se lettem volna, mintha hordárral küldtem volna el rendbehozatni az ábrázatomat.

— Látod fiam, — magyarázta a segéd, — az ilyen csontos arcra nagyon ügyelj. Olyan mélyedések, lyukak vannak az ilyen arcon, mint valami disznólegelőn. Lásd: szemölcse is van. Le ne vágd, mert megorrol, meg azután órákig vérzik. Így fogd meg az orrát, ennek elég nagy van, könnyen meg lehet fogni. A bajuszt így ügyesen leveheted.

Folyt a tanitás, fogyott a szakáll. Végre kész is lett az oktató-segéd. Vizes szivacscsal ügyesen letisztitotta az arcomat, majd ujjait végigfuttatva bőrömön, újra a tanulófiúhoz fordult:

— Különösen az ilyen finom, kényes arcbőrökre kell vigyázni... Mert ezek nagyon rondák.

(Pális)

Egy igazgató KÖSZÖNTÉSE

Tekintsd munkatársaid sorat,
Mint sokhúrú, finom zongorát.
Ha mester vagy, ujjaid alatt
Zengő összhang alkotás fakad
De ha kontár kézzel csapsz bele,
Mi lesz az eredmény? Macskazene.

Vihar Béla

„Használati utasítás" az önkritikához

(Egyes gyakorló önkritikusok figyelmébe!)



Először is leírjuk valamennyi hibánkat...



... aztán külön tesszük azokat, amelyekről a többiek nem tudnak,



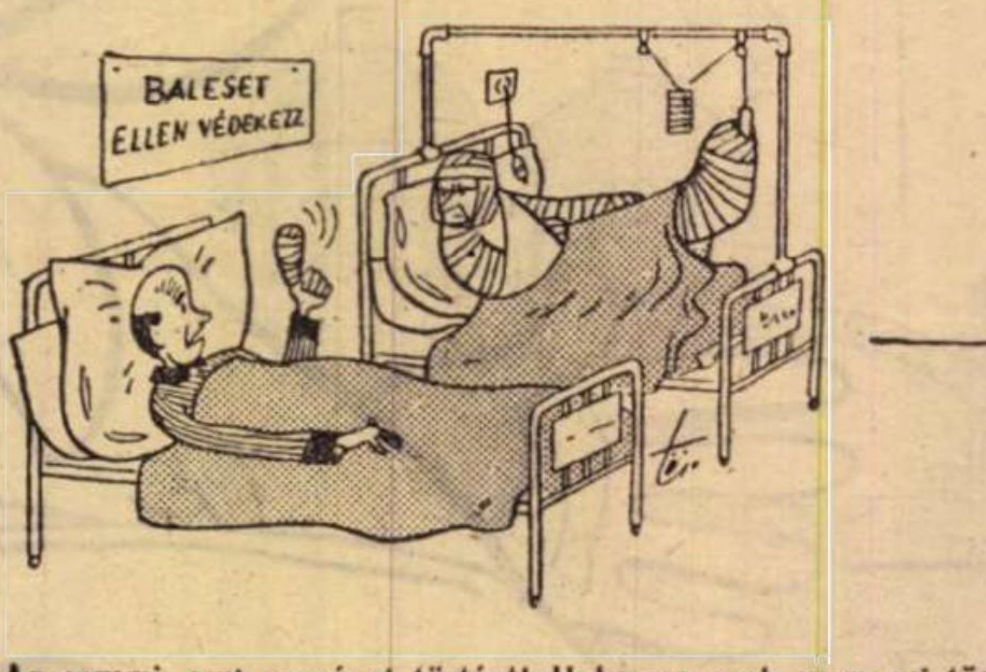
és azokat, amelyekről tudnak...



s ezeket azután elmondjuk önkritika címén!

A PRÁGAI „DIKOBRÁZ"-BÓL

Ez már így van . . .



— Az semmi, ami magával történt! Halgassa csak meg, mi történt az én hüvelykujjammal!

FAPADOSON...

Fapadoson megy a Sára,
Budapestről Kanizsára.
Kicsi lány még, négy-öt éves,
Ilyenkor a gyerek édes.

Szeme repdes, szája tátott
Vonatot még sose látott.
Nézi, mit mutat az ablak,
Bokrok és fák hogy szaladnak.

Nem marad percig sem ülve,
Futna inkább, vagy repülne,
Ha az anyja ott nem volna,
Egész biztos kihajolna.

Szigoru asszony az anyja,
Kicsi Sárát ölbe kapja.
Kalauz bá' ölben éri,
Mikor a jegyeket kéri.

Át is veszi rendben szépen,
Huncutság van a szemében.
Vizsgálgatja, nézi, nézi,
Vajjon mi baja van néki?

Végre igy szól érces hangján:
"A büntetést kiszabhatnám,
Fapadosra szól a jegyük,
S párnáson ül az egyikük..."

(sóki)

Pesti gyerek

Az egyik Közért üzletben mellém sodródott egy helyes, okosszemü, 8—9 éves kisfiú. Kezében cédulát tartott, arról olvasta, hogy mit akar venni.

— Kérek 15 deka sonkát, ügye 5.60-ba kerül tiz deka. Kérek még 18 dekát a 4.60-as felvágottból, de ne legyen több! — tette hozzá. (Ügy látszik ismerte a szokásokat.) Kért még vagy három-négyféle árut, csak az volt az érdekes, hogy különféle, lehetetlen súlyokban kérte, 21 dekát, 23 dekát, 19 dekát stb. És egyiknek sem volt szabad többnek lennie.

Mintegy 15 percig tartott az egész, (ebből 10 perc a számolás).

— De tessék külön felirni mindegyiket, menynyit tesz ki, — mondta még a gyerek. Mikor megkapta a cédulát, buzgón tanulmányozta, majd megindult a kijárat felé.

— Arra van a pénztár, kisfiú, — szólt utána a kiszolgáló, gondolva, hogy a gyerek nem találja a pénztárt.

— Köszönöm, válaszolt a gyerek, — nem kell a pénztár, csak ez volt a házifeladatom számtanból!

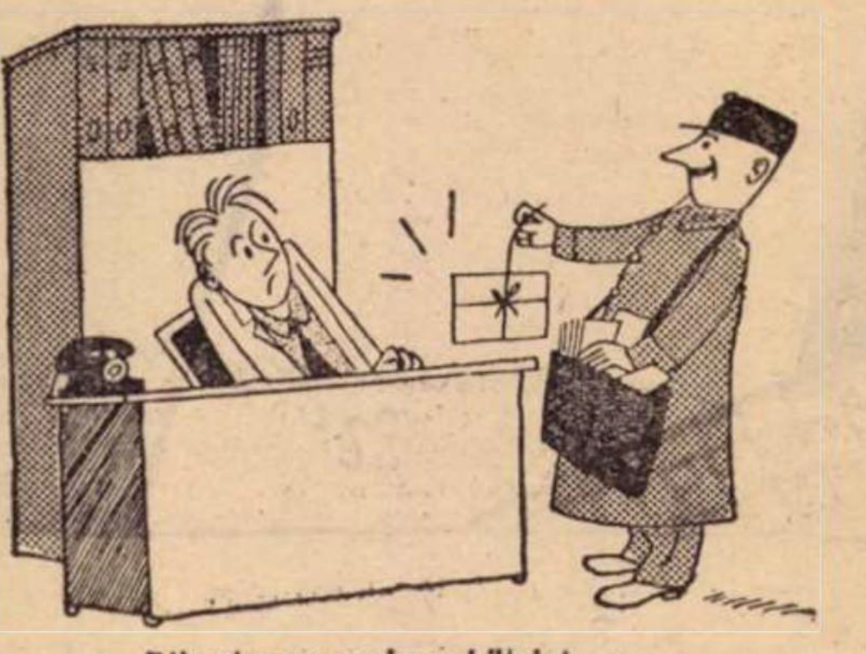
És már ki is lépett az ajtón. Ahogy utánanéztem, bement a szomszédos Háztartási Boltba. Biztosan folytatta a házifeladatát.

L. Gy.

Nem egészen objektív riport a Felvonójavítóról



— A ház lakói nevében nagyon kérjük, hogy liftünket szíveskedjenek végre...



— Elhoztam a sodronykötelet.
— De hiszen mi öt tonnát rendeltünk!

Az történt, hogy hat és félemelet magasságban beteglátogatáson voltam egy barátomnál. Azután egy másik „beteghez" mentem el, a Liftkarbantartó Vállalathoz.

Ezért nem tudtam objektiv lenni. Még izmaimban éreztem a hatésfelet fel és a hatésfelet le.

Ezt őszintén elmondottam Zahorecz József vállalati igazgatónak és Resofszky László termelési vezetőnek.

Ők objektívabbak voltak és kijelentették, hogy elfogultságomat, valamint a sokszázezernyi lépcsőjáró panaszát, átkait megértik.

— Körülbelül négyszáz rossz lift van Budapesten, — mondták, — tehát a 3500 fővárosi felvonónak mintegy tíz százaléka.

— Mi a hiba? Miért nem javítják meg gyorsabban a felvonókat?

— Kevés a szakmunkás, mert hiába kértünk fizetésrendezést. A jó szakmunkások máshol helyezkedtek el. Sikerült ugyan begyakorolt liftmunkásokat nevelnünk, de hiányzanak az igazi szakértők, akik egyszemélyben elektroműszerészek, lakatosok és az üvegezéshez is értenek. Még ennél is nagyobb baj az, hogy a KIK nem adja át kis liftjavító-részlegeit vállalatunknak.

— Miért? Az is baj, hogy a KIK javít?

— Baj, mert csak kis munkákat tudnak elvégezni. Ahol súlyosabb a hiba, ott hozzánk fordulnak. Ezáltal későn kapjuk meg a munkát. Központosítani kellene a javítást és a karbantartást. Ha a KIK-szerelők nálunk dolgoznának, Budapestet felosztanánk brigádjaink között. Akkor nemcsak a rossz lifteket javítanánk, hanem megelőznénk a bajt. Állandóan vizsgálnánk a lifteket és már akkor észrevennénk a hibákat, amikor a lift még jár.

— Kínában, régen a házi orvos csak akkor kapta meg havi fizetését, ha a páciens egészségnek örvendett. Így kellene csinálni a felvonójavítással is. Az a brigád kapná a legnagyobb fizetést, amelynek látogatási területén legkevesebb a javítási munka.

Az objektív okok kerültek szóba. Ettől persze én is objektív kezdtem lenni. Megtudtam, hogy legutóbb pl. ötven tonna sodronykötél helyett csak egy tonnát kaptak.

A minisztériumoknak, (mert a Budapesti Városi Tanács Felvonójavító Vállalata három minisztérium alá tartozik) tárcaközi értekezleten kellene megbeszélniök a liftek tervszerű karbantartását.

De sürgősen, mert a jövő héten újra a hatodik emeletre kell mennem. (Plusz félemelet...)

p. l.



Varázslók dolgoznak a javítónál. A semmiből csinálnak alkatrészt.



A pillanatnyi helyzet...

Öten szovjet vendégeink közül



J. Szitkoveckij
hegedűművész



J. K. Oszipova
pedagógus



I. J. Gluscsenko
kétszeres Sztálin-díjas.



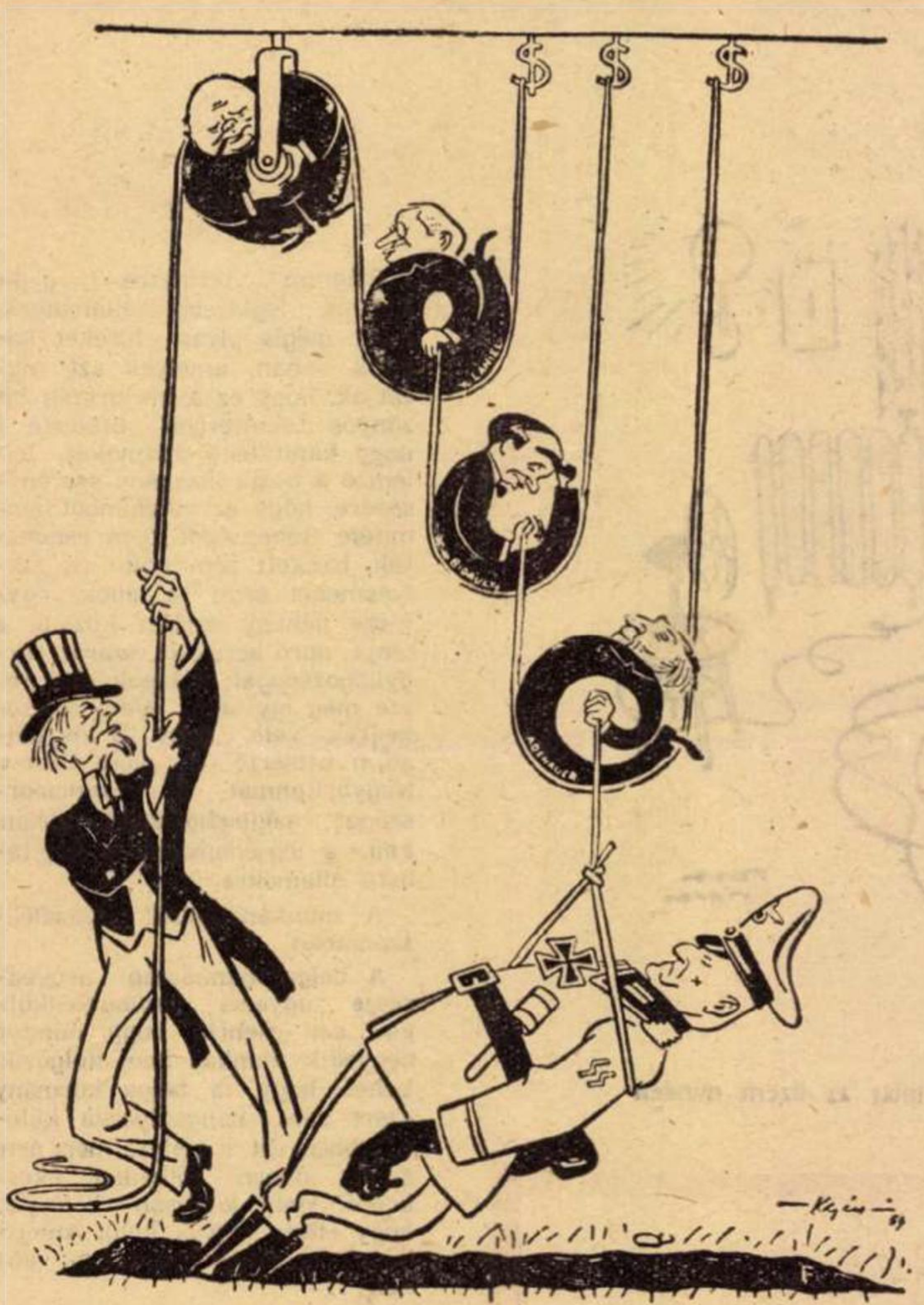
A. I. Guzanov
Kolhoz-elnök



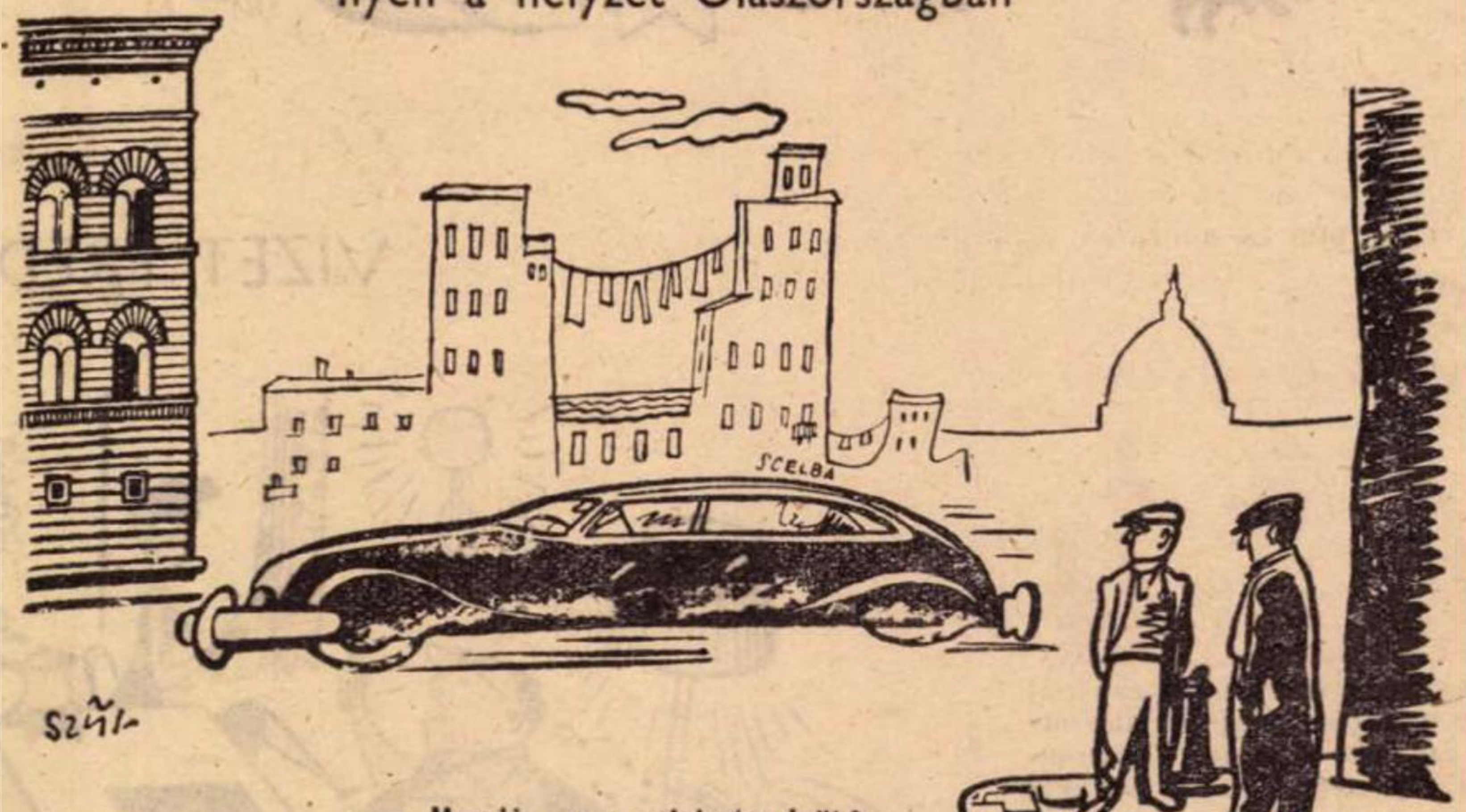
J. M. Nyeprincev
Sztálin-díjas képzőművész

(Edma és Sándor rajzai)

Új archimedesi csigasor



Ilyen a helyzet Olaszországban



— Mondja, ez a miniszterelnök?
— Igen.
— Érdekes, pedig tegnap is ez volt...

Egy KÖZÉRT-rejtély és a megfejtése



— Hogy lehet, hogy ilyen hamar megkapta?
— Úgy, hogy hazulról hoztam.

Szemészet és fülészet



Üzemorvos: Miért kér beutalást egyszerre a szemészetre és a fülészetre?
Üzemi ellenőr: Mert az üzemi önköltségcsökkentéssel kapcsolatban mást látok, mint amit hallok...

V. KUKANOV:

MAJD ÉN!...

Jevgenyij Nyikolájevics Rjaguzov úgy tért haza, mint egy ázott kakas. Felesége, a tekintélyes termetű Anna Viktorovna össze is csapta a kezeit: — Olyan vagy, mint akit vízzel leöntöttek!

Jevgenyij félremagyarázta ezeket az ártatlan szavakat és sárcipőit lerugdosva felmordult: — Neked ez, persze, nagyon mulatságos?!

— Rajtad és veled kapcsolatban nekem már semmi se mulatságos! — sóhajtott Anna Viktorovna. — Már azt is elfelejtettem, milyen vagy, mikor mosolyogsz.

— Tán azt szeretnéd, hogy vigyorogva járjak haza? Nem parancsolnál egy kis guggolós-táncot is mellé? Tralalala... Trululul... — dühöngött Jevgenyij sértődötten. — Mintha nem tudnád, hogy honnan jövök!

— A gyárból jössz, — mondta Anna Viktorovna.

— A gyárból jövök, amelyet én igazgatok, — mondta Jevgenyij és bement végre az ebédlőbe, ahol az öccse, Gleb már várta egy párti sakkra.

Jevgenyij észrevéve az új hallgatóságot, felemelte a hangját, úgy folytatta: — A gyárból jövök, amelyet vezetni nem gyerekjáték. Az én munkám nem buktasütés és süteménykotyvasztás!

Anna Viktorovna és Gleb összenéztek: — Na, fennül már Jevgenyij megint a kedvenc vesszőparipáján!

— A gyárat vezetni pokoli munka! — tüzelt Jevgenyij. — Mindent nekem kell csinálni! Minden az én nyakamon van! Minden ezen a szerencsétlen nyakon súlyosodik, pedig ez nem is olyan vastag... (Jevgenyij egyidejűleg a tükörbe tekintett, hogy onnan is meggyőződjék róla, nyaka inkább beillenék egy kóró szárának, mint egy bivaly nyakának.)

Gleb megkockáztatta: — Miért lenne minden a te nyakadon, mikor van vagy száz embered? Mérnökök, specialisták, művezetők...

— Száz ember! Száz ember! — fujtatott Jevgenyij. — De semmit se bízok rájuk! Semmit se csinálnak önállóan! Mindent magamnak kell csinálni! Másutt a főmérnök az igazgató jobbkeze... Én még nem vettem igénybe!... A vezetőkkel sincs szerencsém. Már háromszor leváltottam őket. Most aztán kiderült, hogy héjára cseréltem a kakukot. Az eddigiek legalább hallgattak, de ez az utolsó, ez a sárgacsőrű, ez még kukorékol is, hogy „Ön engem vezető funkcióba helyezett, hagyjon is cselekedni! Ne ártsa magát az én funkciómba!"... Így beszél a szamár, ahelyett, hogy örülne, hogy lapulhat a hátam megett!... Meg kell pukkadni. A szomszéd gyár igazgatójánál minden jól megy, pénzügyi gondokat nem ismernek, nyereséggel dolgoznak. Nálunk? A főkönyvelőnek szerencsétlen keze van, a veszteségek úgy nőnek, mint a lavina. Természetesen, én pénzügyi dolgokban is tapasztalt róka vagyok, és természetesen, mindig magam döntök. Képzelem, mi lenne, ha nem tenném!... Na, aztán ott van az anyagellátási osztályvezető! Leszaggatom miatta a telefont, felhívom különböző anyagraktárakból, s ő ezalatt az idő alatt a titkárnőjével turbékol!

— Miért ne tenné, — vigyorgott Gleb a bajusza alatt, — mikor te minden raktárat bejársz helyette! Miért ne ülne a fejedre, ha aláteszed a fejedet...

Jevgenyij gondolkozott, hogy Gleb csúfolódik-e vagy veleérez, — majd tovább ontotta a haragot: — Itt az ideje, hogy mindenkit kiseprűzzek a gyárból! A nyomuk se maradjon!

— S kivel fogsz dolgozni, ha mindenkit kiseprűzöl!? — mosolygott az öccs.

— Majd én magam dolgozom!! — düllesztette a mellét Jevgenyij. — Sokkal egyszerűbb lesz. Mit rángatod a szemöldöködet?

— Nem akarom elhinni, hogy csak kiseprűznivaló embereid vannak.

— Miiii? Te talán úgy gondolod, hogy engem kellene kiseprűzni? A többi mind aranyat ér?!

— Én csak azt gondolom, hogy lehetőséget kellene adni az embereknek, hadd mutassák meg képességeiket. Akármilyen okos vagy is, és akárhány kezed legyen is, egyedül nem tudsz sikert elérni. Bízni kell az emberekben, tanácskozni kell velük!...

— Tanácskozni??? Más adjon tanácsot NEKEM?! Fhüüüü!! — Jevgenyij prüszkölve vonult el mosdani, hogy azután végre vacsorához üljön.

— Nagyon megsértődött Jevgenyij! — sopánkodott Anna Viktorovna, mikor kettesben maradt Glebbel. — Mi lesz most?

— Semmi, — nevetett Gleb. — Gyerekkorában is ilyen volt. Azt akarta, hogy az ő szava törvény legyen mindenki számára. A gyerekek aztán felfricskázták emiatt. Most is kaphatott egy pár fricskát felülről, mert a gyár, amit vezet, nem teljesítette a tervet!...

Jevgenyij visszatért. — Megcsinálom a tükörtojásokat! — mondta Anna Viktorovna és kisietett a konyhába.

Még éppencsak hogy kezébe vette a tojást, Jevgenyij utánaviharzott a szobából. — Várj! Majd én! — kiáltotta már a küszöbről. — Te bizonyosan összezutyulod a serpenyőben a tojásokat, pedig a tükörtojás akkor igazi, ha a sárgája úgy pislog ki a fehérjéből, mint gyerek a pólyából! Ezt csak én tudom megcsinálni!

Jevgenyij kíméletlenül félretolta Anna Viktorovnát és erélyesen hozzáütötte a tojást a serpenyő széléhez. A tojáshéj pattant, a tojás zuttyant, — de nem bele a serpenyőbe, ahol a zsír epedve várta, — hanem a tűzhely vaslemezére, amely pedig egyáltalán nem számított rá. A bűz felcsapott, a tojás sistergett, a lég megtelt az alkalmi főszakács remeklésének illatával.

Jevgenyij zavartan eresztette le kezeit, és ezáltal a serpenyőből is a földre folyt a zsír.

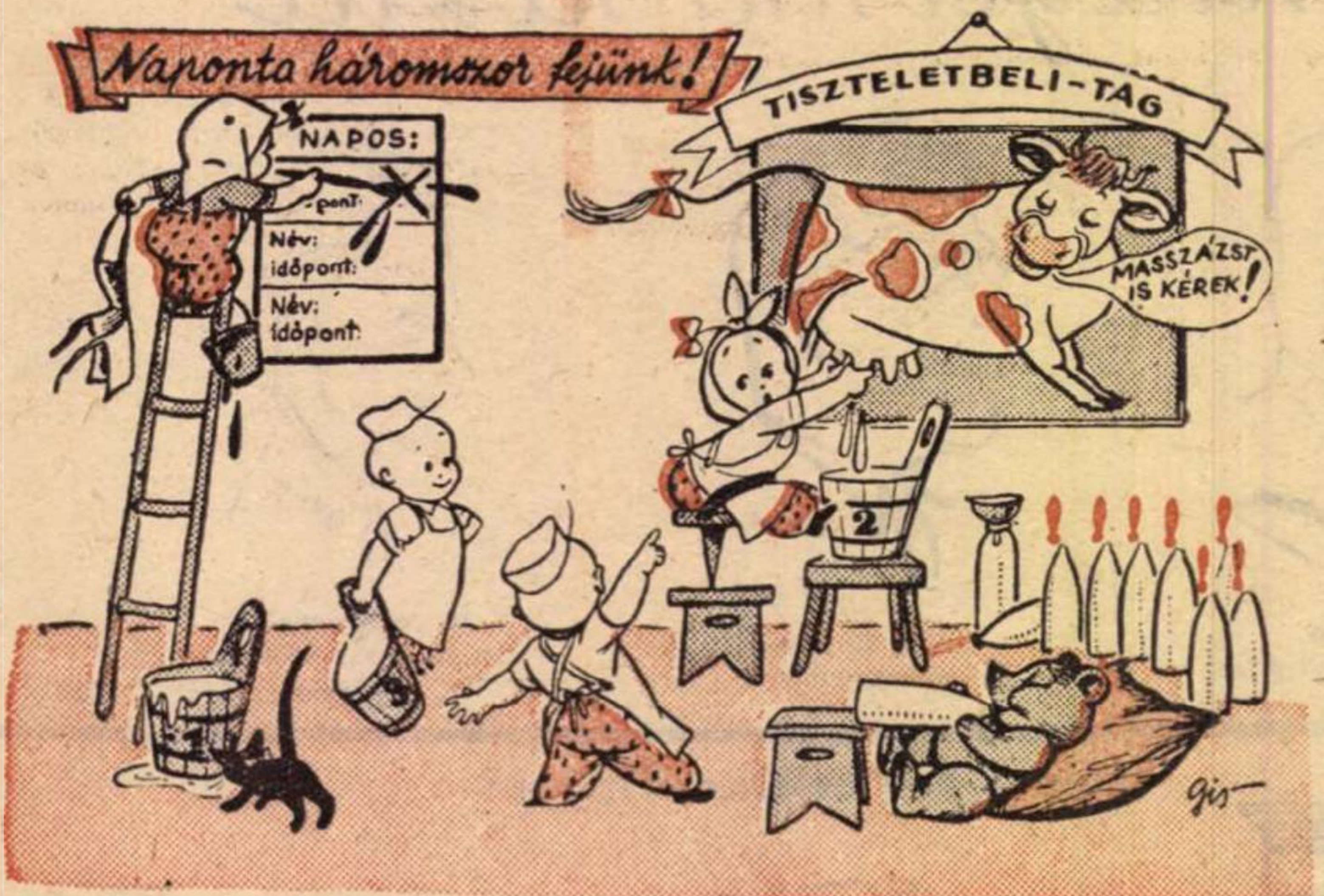
— Ezt jól megcsináltad „te magad!" — mondta bosszúsan Anna Viktorovna. — Már látom, hogy a gyárban is így csinálod: a szakember kezéből kiveszed a munkáját és elfuserálod, mint ezt a tojást! Csak próbálj mégegyszer a mások munkájába avatkozni, te... te „tapasztalt róka"! Remélem, belátod végre a hibádat?

— Be... — motyogta a póruljárt szakács.

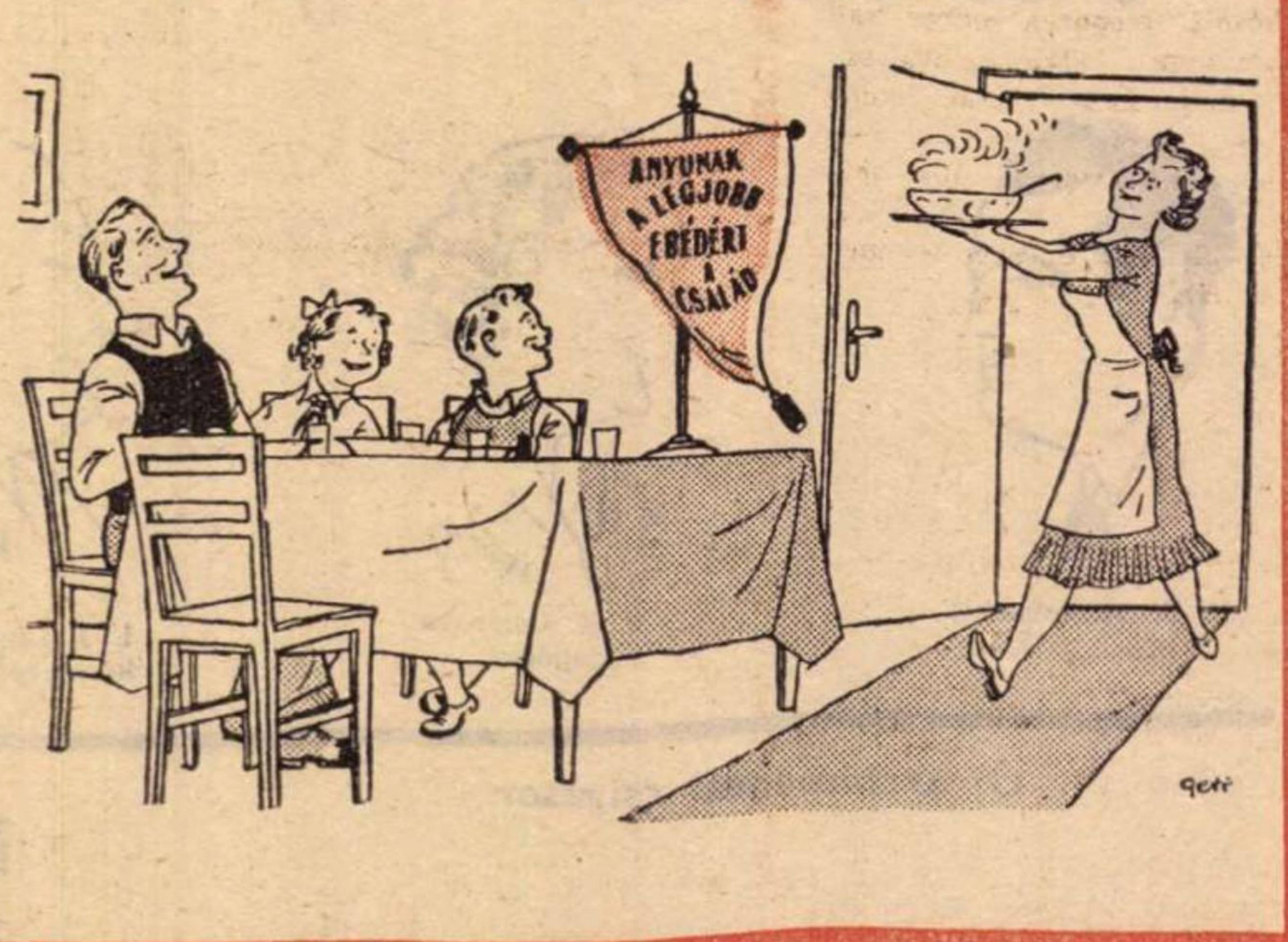
— Akkor tedd is jóvá „te magad"! — mondta Anna Viktorovna és átadott drága férjének egy vakaró-kést, hogy tisztítsa le a tűzhelyről a saját selejtjét!

(A moszkvai Krokodilból.)

A legifijabbak növelni akarják a tejhozamot



MIÉRT NINCS EZ ÍGY?



Egy kis külpolitika



Az iráni kormány újabb három hónappal meghosszabbította az ostromállapotot Teheránban. Teherán, ez az idillikus város, furcsa képet mutat mostanában. A teheràniak, akik eddig burnuszba burkolóztak, most hallgatásba burkolóznak. A padokon ülő szerelmespárok felé gépfegyvercső irányul: „Oszoljanak széjjel, nem szabad csoportosulni!" Éjjel néptelen a város, mert akkor nem szabad kijárni; és nappal néptelen a város, mert akkor nem mernek kijárni. A tettenkapott bűnözőket a helyszínen lövik agyon; a tetten nem kapott tisztességes embereket ugyancsak. A teheráni szórakozóhelyek közül csak a börtönök zsufoltak; Zahedi ugyanis azzal szórakozik, hogy napjában többszáz letartóztatást hajt végre. És ha megkérdezik Zahedit, hogy mi újság, vállatvonva felel:

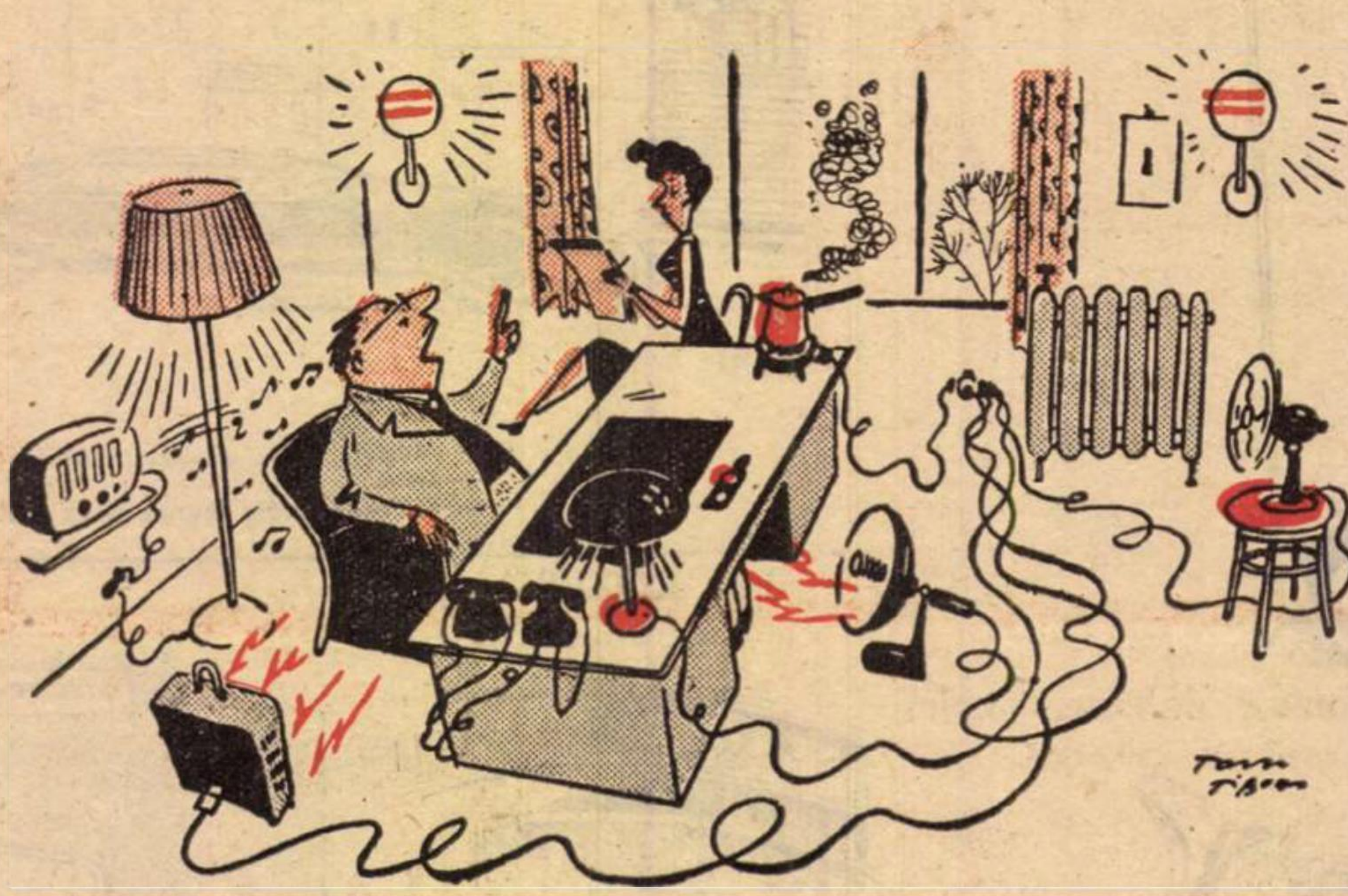
— Semmi a világon. Az élet folyik a maga szürke, hétköznapi medrében.

Egy „független" ország



Február 24-éig összesen 41 amerikai hadihajó vetett horgonyt görög kikötőkben. A görög kikötőket általában arról lehet megismerni, hogy amerikai hadihajók horgonyoznak bennük. Ma már igen sok helyen horgonyoznak amerikai hadihajók, még talán amerikai kikötőkben is; ezen tehát nincs semmi feltűnő. Mármint a mai görögök számára, akik már megszokhatták, hogy a görög kikötőket az amerikai zászlókról lehet felismerni; egy régi görög azonban, például a leleményes Odysseus, fölöttébb meglepődne ezen a tényen. Ha Odysseus ma érkezne haza Ithakára bolyongásaiból, megdöbbenve kérdezné: „Eltévedtem?" „Nem" — magyaráznák meg neki — „minden görög kikötőben amerikai zászló leng." „És az amerikai kikötőkben görög zászló leng?" — kérdezné a naiv, de logikusgondolkozású Odysseus. Aztán nekilátna az élményei elbeszélésének. „Rettenetes élményeim voltak — mesélné izgatottan. — A szörnyű Polyphemos, Kirke, meg a többiek! Hogy én miket éltem át!" „Rettenetes élmények?" — biggyesztenék le a szájukat a mai görögök. — „Az is valami? Látszik, hogy maga még nem kapott pofont amerikai tengerésztől..."

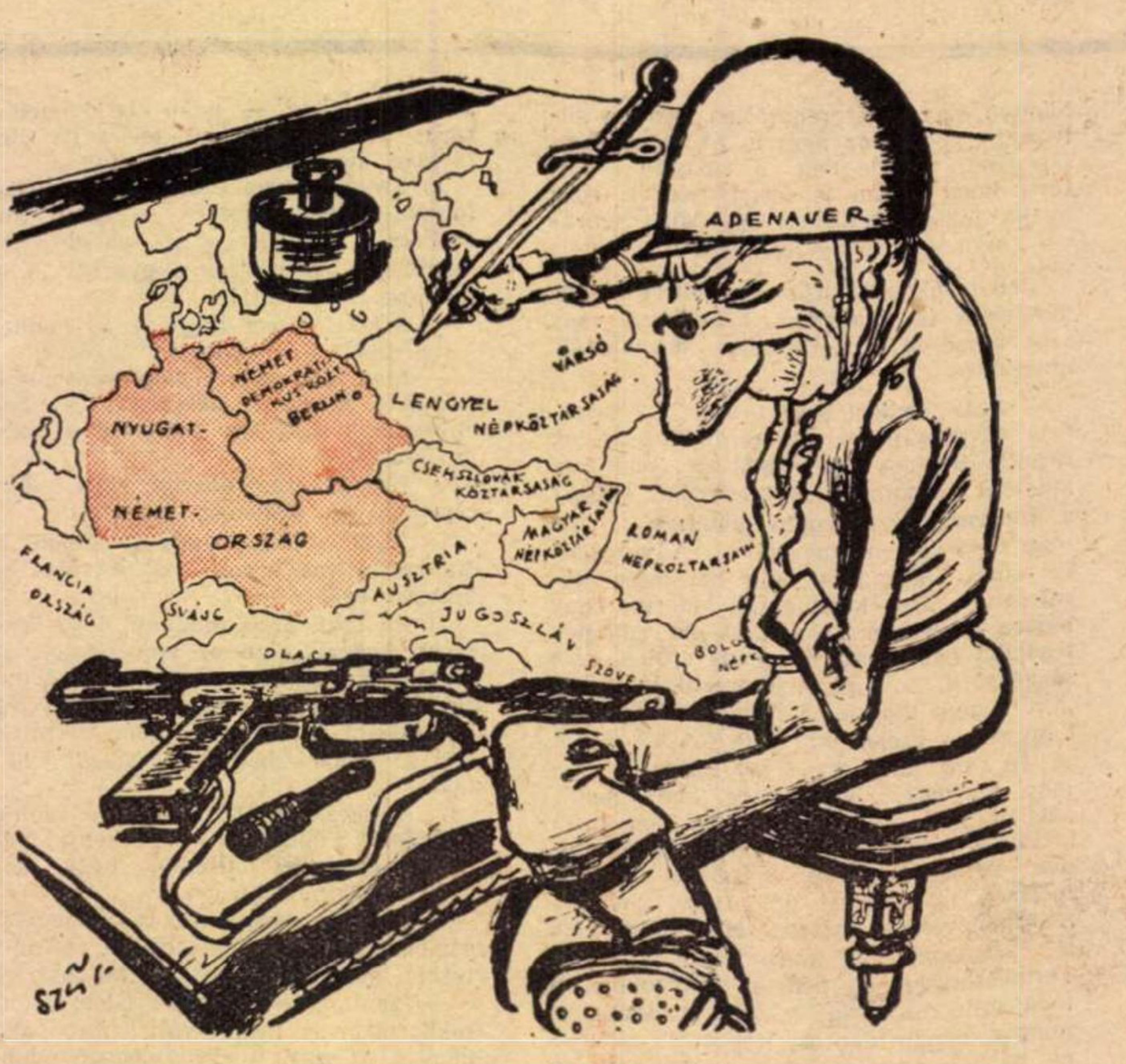
VIZET PRÉDIKÁL



— Egyben örömmel jelentem, hogy az áramtakarékossági mozgalmat az üzem minden területére kiterjesztettem...

A PIKTOR UTÓDA

A bonni belügyminiszter utasítására Németország új térképei az 1937-es határok alapján készülnek.



Adenauer házi szórakozása: Rajzolgat...

Egy kis külpolitika

Belgium területre egyike Európa legkisebb államainak; most mégis olyan híreket kapunk onnan, amelyek azt mutatják, hogy ez a kis ország bizonyos tekintetben utólérte a nagy kapitalista államokat. Jellemző a belga kormány szerénységére, hogy ez alkalomból semmiféle ünnepséget nem rendeztek, bankett sem volt és fáklyásmenet sem; a lapok egyrésze néhány sorban közölte a tényt, apró betűkkel, száraz tárgyilagossággal; a lapok más része még így sem. Nem dicsekedtek vele, hogy a kis Belgium utólérte a nagy USÁ-t, Nagybritanniát és Franciaországot; mégpedig éppen abban, ami a legjellemzőbb a kapitalista államokra.

A munkanélküliek százalékszámában.

A belga munkásság negyedrésze ugyanis munkanélküli; ami azt jelenti, hogy minden negyedik munkás nem dolgozik. Lehet, hogy a belga kormány azért nem hangsúlyozza különösebben ezt a tényt, mert nem szeret idegen tollakkal ékeskedni. Mert lojálisan belátják, hogy ebben rajtuk kívül Amerikának is komoly érdemei vannak..

Meteorológus-sztrájk

A franciaországi meteorológusok sztrájkja meglehetősen kínos helyzetbe hozta a Laniel-kormányt. A postássztrájk idején katonákkal hordatták ki a leveleket; a meteorológusokat azonban nem lehet uborkásüvegben tartott békával pótolni, noha Laniel valószínűleg kísérletet tett ez irányban. Helyettesének, az életrevaló Teitgennek is minden bizonnyal voltak életrevaló elképzelései. „Játszva elnélkülözzük a meteorológusokat, Joseph" — nyugtatta meg Lanielt. — „Fáj a tyúkszemem, holnap eső lesz!" Laniel pénzügyminisztere, aki ugyancsak talpraesett férfiú és nem jön egykönnyen zavarba, felajánlotta a reumáját meteorológiapótlónak. Már-már úgy látszott, hogy a Laniel-kormány felemelkedett a helyzet magaslatára és leküzdötte a nehézségeket. „Egyik öreg nagyneném egyszer megálmodta, hogy másnap eső lesz és volt is" — fűzte hozzá biztatóan a belügyminiszter. Szóval minden a legnagyobb rendben lett volna, ha a pilóták közbe nem lépnek. Ezek a túlóvatos emberek ugyanis, bármennyire tisztelték is különben a miniszterelnökhelyettes tyúkszemét és a pénzügyminiszter reumáját, nem tudtak repülni ezek alapján. A francia légiforgalom tehát gyakorlatilag megbénult. Mert meteorológiai jelentések nélkül csak a francia miniszterelnökök szoktak repülni.

A TRÉFA

1.

Zárkózott, mogorva ember volt a tanácselnök Mikor megválasztották, még nem tudták, hogy ilyen lesz Azóta változott meg csak Morcos mogorva ember lett belőle

Ideje volt már egyszer megnevettetni valahogyan . . .

2

A kis faluban a holdvilág sápadt fényénél vagy két tucat fiatal legény surrant be a tanácselnök portájára hátulról a szérűre a kertek alatt. Belopakodtak a kocsiszínbe és halk. de gyors, szakszerű mozdulatokkal kezdték szétszedni a kocsit.

3.

Tíz perc mulva már javában dolgoztak a háztetőn Néhányuk szerelte össze ott fenn a kocsit, a többiek pedig hordták, adogatták fel a még hiányzó részeket. Olyan összeszokva, biztonságosan és fürgén dolgoztak, hogy alig egy óra alatt kifogástalan, kész állapotban állt a kocsi, fenn a cseréptetőn a ház gerincén. Egyikük azt ajánlotta, hogy rakják meg ott fenn szénával a kocsit. Nem kellett kétszer mondani. Előkerültek a villák még a szomszédból is, ment a rakodás. Boglyából, szénapadlásról vegyesen. Hányták, adogatták, pakkolták, kötözték.

Még nem is pitymallott, mire végeztek Felrakodtak vagy nyolc petrencével.

4.

Reggel a házaelőtti nagy zsivajra ébredt az elnök. Kiugrott az ágyból csak úgy magyarosan, alsóban. Látja, hogy egész sokadalom nevet az utcán, valamit néznek felfelé, az ő udvara felé. Ő is odanézett, de majd elhűlt benne a vér Nagy, rakott szénáskocsi állt a háza tetején. Az ő kocsija. Először nem akart hinni a szemének, azt hitte, hogy káprázik, aztán meg a gutaütés kezdte kerülgetni. Kiegyezett a gutaütéssel és gondolkozni kezdett. Hogy jön le az onnan? Visszament a házba, felöltözött, leakasztotta a pincekulcsot, felhozott egy demizson bort, aztán szélesre tárva a kis kaput, kikiáltott rajta:

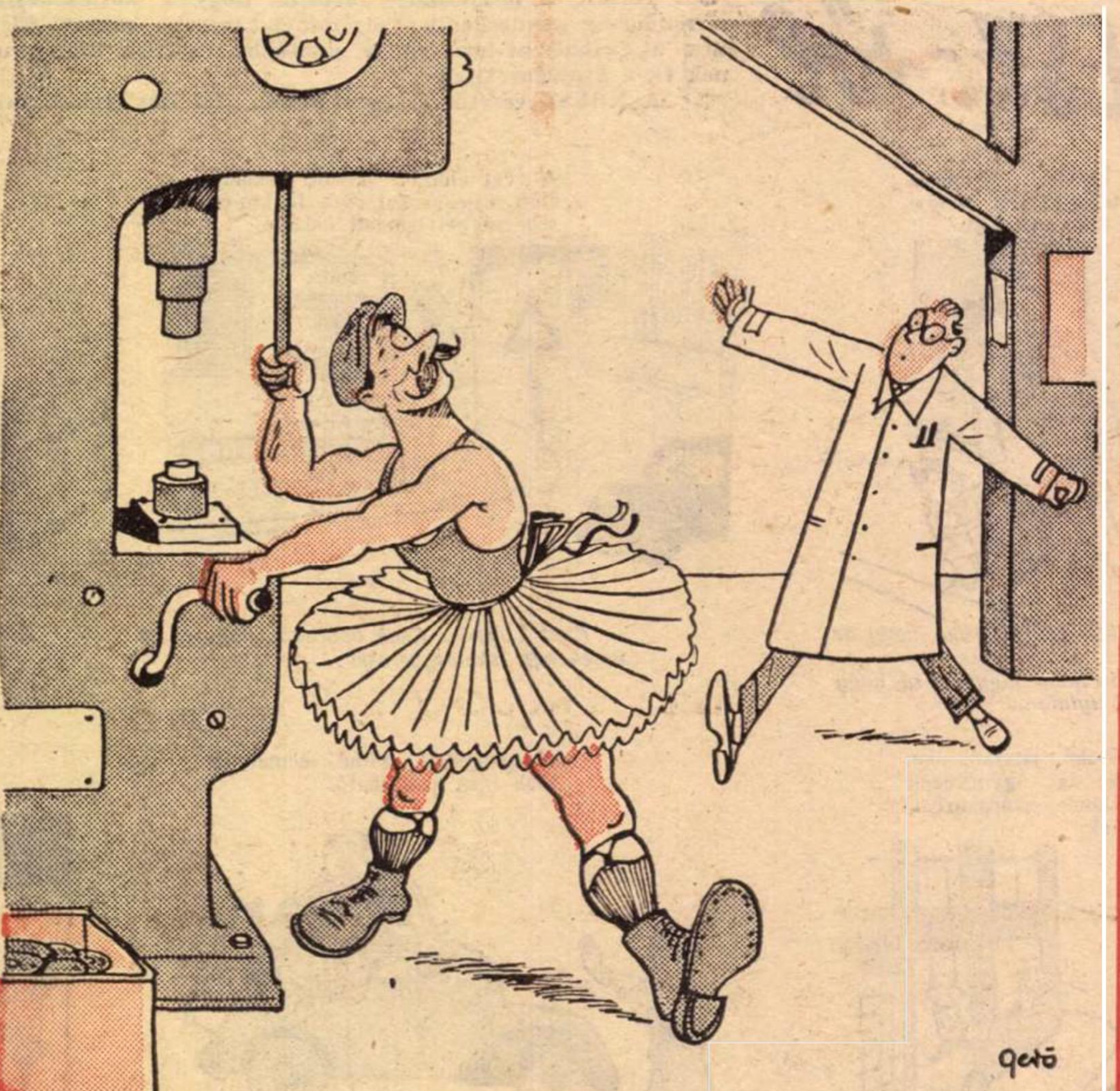
— Gyertek be legények No, — még nevetett is hozzá

Elnöksége alatt állítólag most nevetett először nyilvánosan

Martin István

Aminek nem szabadna lennie

Egyes vállalatoknál a munkavédelmi keretből a tánccsoportot látják el ruhával



— Hát ez mi?!
— Addig, amíg a szellőzőberendezés elkészül, a balett-csoport ruháját hordom, hogy ne legyen olyan melegem . . .

Szerencse

Látogató van a termelőszövetkezet tehénistállójában. Feri bácsi, az öreg tehenész kalauzolja, meg a „segítsége", Mariska. Kettejük közül egyhangú vélemény szerint: Feri bácsi a jobbik tehenész. Az egy hang, amelyik ezt mondja, épp a Feri bácsié Ő csak tudja De van is mire tartinak lennie. Szép lombos fehér bajusza van, ami Mariskának nincs, azonkívül pipázik. Mariska meg még a pipa szagát se állhatja Pedig Feri bácsi szerint a pipáról, meg a lombos bajuszról ismerni meg a jó tehenészt

— Szépek ezek a tehenek — véli a látogató

— Meghiszem azt — düllészti ki a mellét Feri bácsi

— Csak egy kicsit el vannak hanyagolva

— A fene van elhanyagolva — jön méregbe Feri bácsi — Nézze meg ezt a tehenet! Milyen gyönyörű! Épp hogy nem szólal meg!

— Az a maga szerencséje Feri bácsi — szól közbe csendesen Mariska — mert ha megszólalna, azt mondaná: „Maga folyton szid engem Feri bácsi, hogy kicsi a tejhozamom! Miért nem vezeti be inkább a háromszori fejést, a tőgymasszázst, meg az egyedi takarmányozást?!"

A legfőbb baj

Nem írjuk ki annak a gépállomásigazgatónak a nevét, akivel ez történt Mert ha kiírnánk megsértődne egy gépállomásigazgató Így azonban legalább kettő-három fog megsértődni.

A termelőszövetkezet elnöke találkozik az utcán a gépállomásigazgatóval.

— Mi újság, igazgató szaktárs? — kérdi az elnök — Kijavították már a gépeket?

— Hát dolgozgatunk — feleli mogorván az igazgató

— De hogy állnak? — faggatózik tovább az elnök.

— Hát . . . iparkodunk — feleli még mogorvábban az igazgató.

— Hany gép van még javítatlan? — makacskodik az elnök.

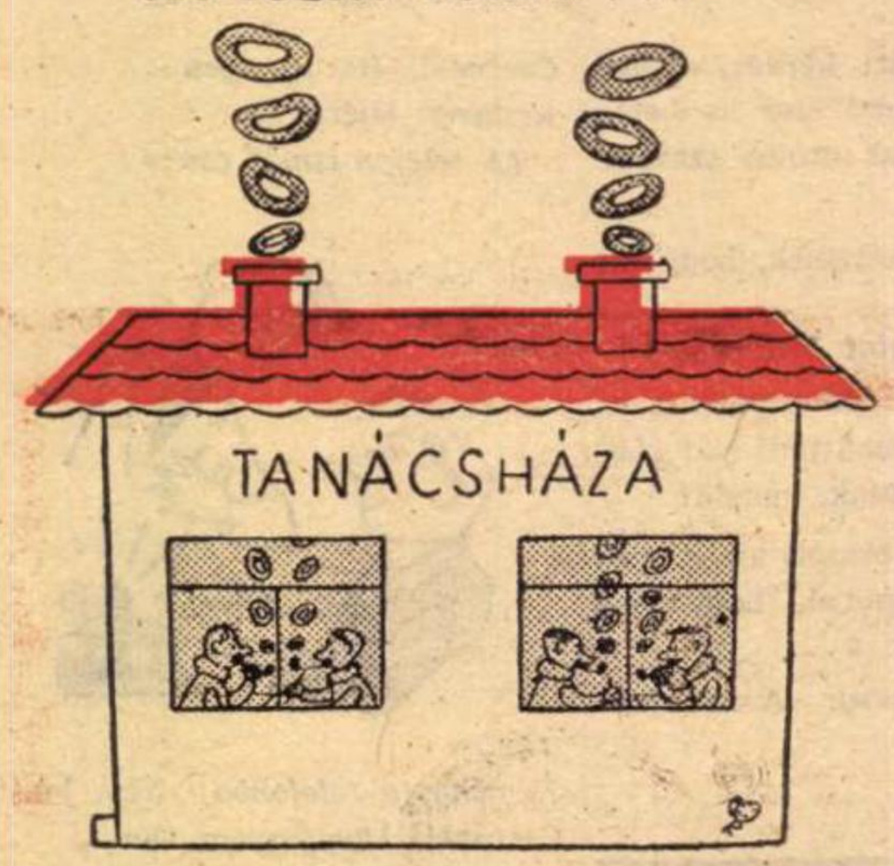
Hanem az igazgató erre már kifogy a béketűrésből. Mit avatkozik ez bele az ő munkájába?

— Mit törődnek maguk az én gépeimmel? — kiáltja mérgesen. — Én se törődöm a maguk termésével!

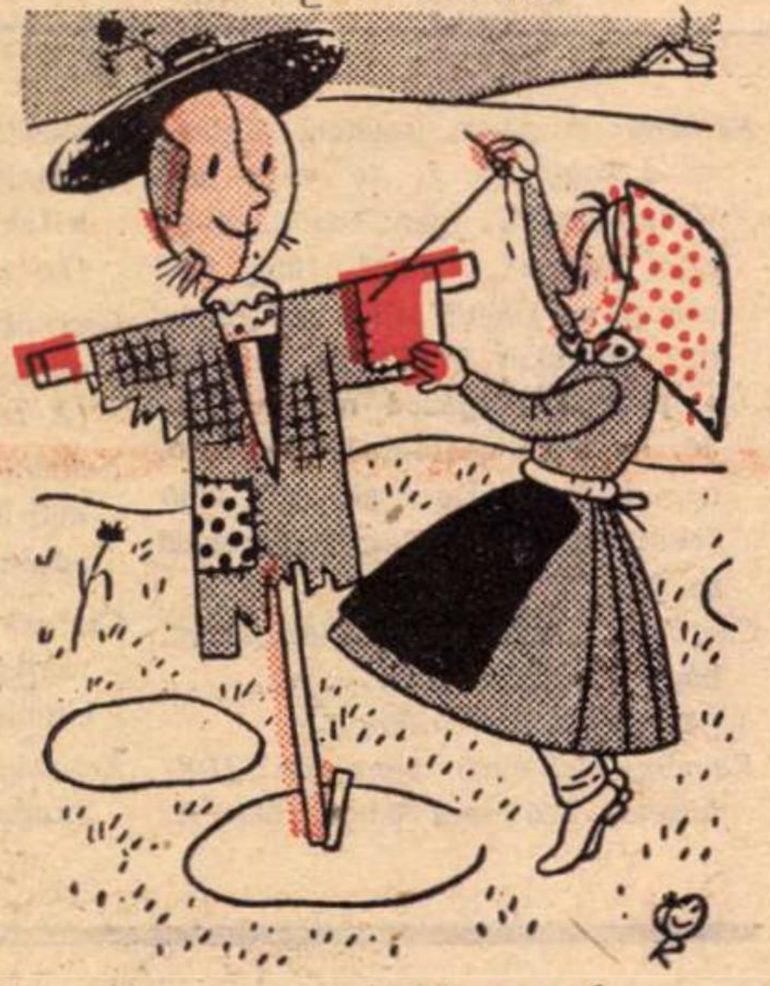
Az elnök kiveszi a szájából a pipát és ránéz az igazgatóra:

— Hászen éppen ez a baj . . .

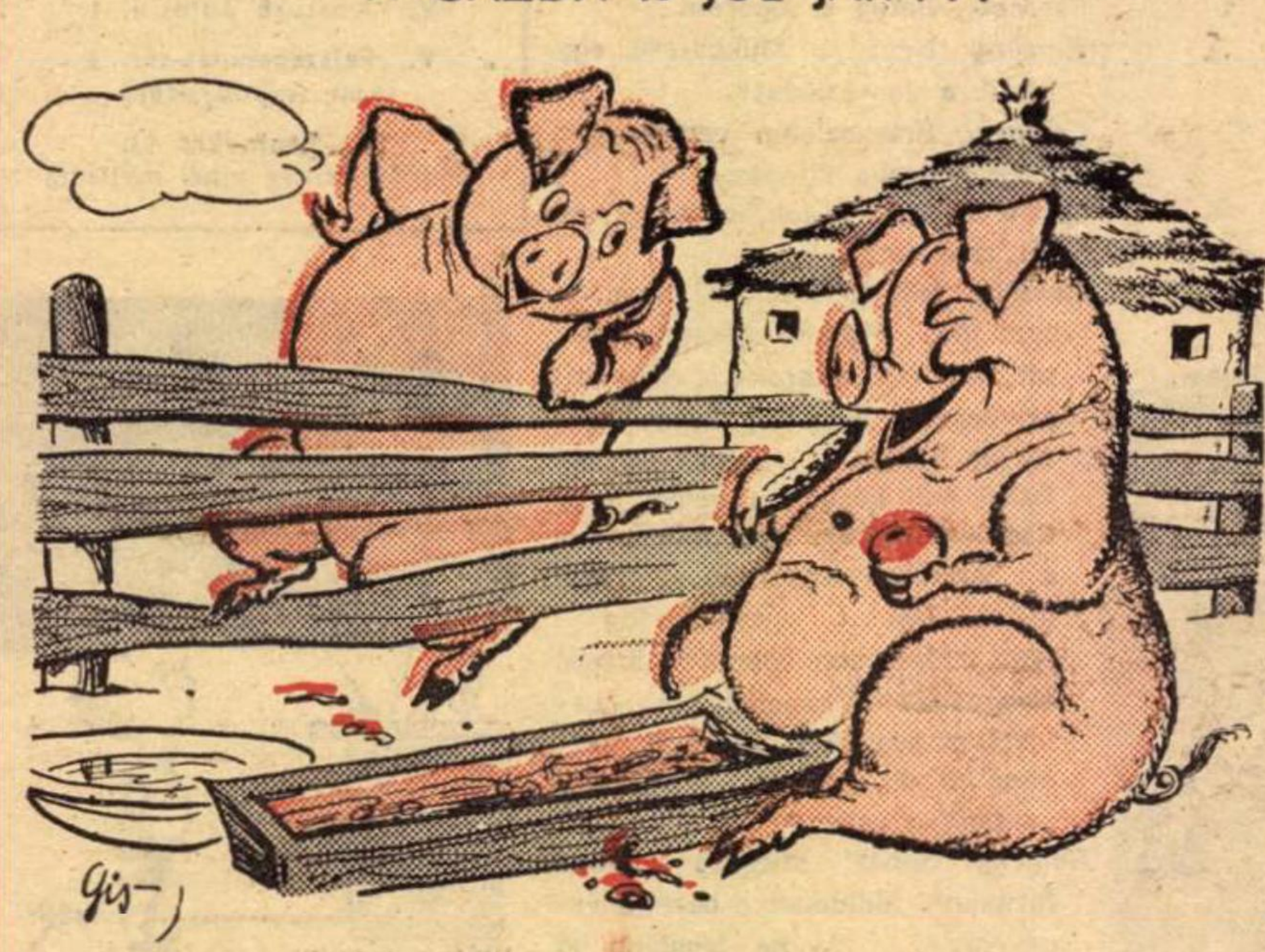
Itt biztos dohánytermelési szerződést kötnek . . .



Közeleg a tavasz



A GAZDA IS JÓL JÁR . . .

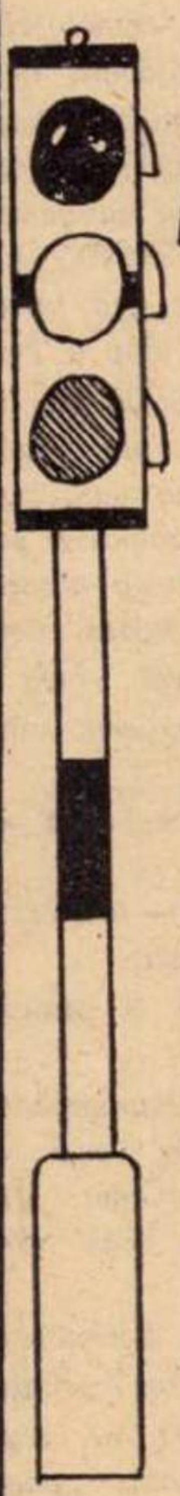


— Mi a véleményed a gyorsbeadásról Röfi?
— Nézd . . . Rövidebb ideig élünk, de jól!

SZEGÉNY BETEG!



Adenauer. Remélem, van valami változás az állapotában?
Nyugatnémetország: Hogyne. Napról napra rosszabbul vagyok tőle . . .



Rajzos Híradó a KRESZ-ről

Megjelent az új KRESZ. A járművek vezetői tudják, mit jelent ez a négybetűs rövidítés. Tekintettel azonban arra, hogy a lakosság jóval nagyobbik fele nem vezet járművet, eláruljuk, hogy a KRESZ három szóból áll. Az első szó a Közlekedés.

Közlekedni körülbelül annyit jelent, hogy átmenni az úttest másik oldalára, vagy autóval végigrobogni a Rákóczi-úton. Persze, a robogással baj lehet, de ez már az összetett szó második részére, a Rendészetre tartozik. Hogy a közlekedéssel kapcsolatban rend legyen, arról a rendőrség gondoskodik. Cél: minél kevesebb baleset! Elérkeztünk a KRESZ harmadik részéhez, a Szabályzat-hoz, amely pontokba foglalja, hogy mire kell vigyázni a járművek vezetőinek és a gyalogosoknak.

A KRESZ vezetni és járni tanít. „Jól jár" tehát, aki gondosan átolvassa...

Hatévesnél kisebb gyermekek csak szülői felügyelettel tartózkodhatnak a főútvonalakon.



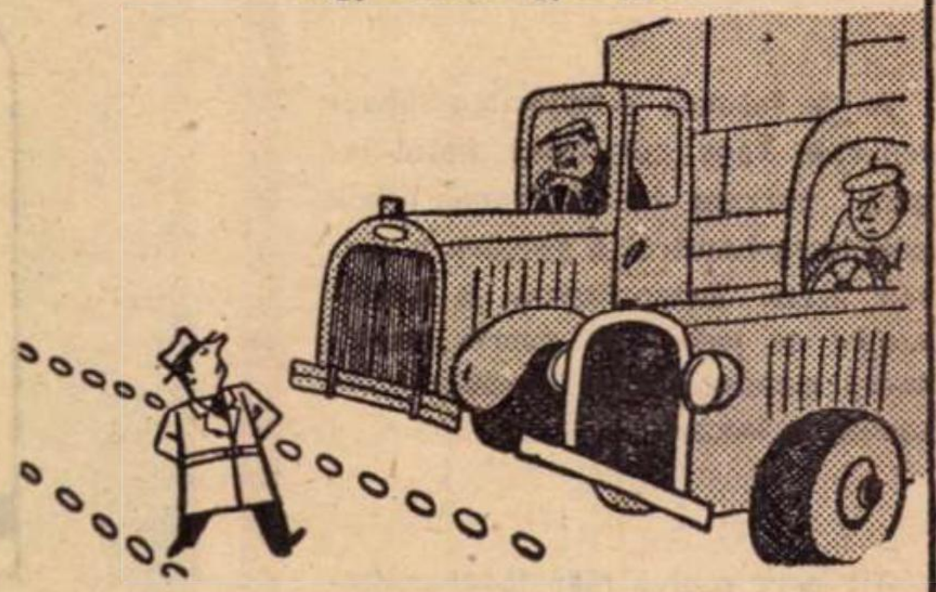
— Látod, milyen okos dolog Petike, hogy az apukád veled megy...
— Igen, így legalább tudok vigyázni rá, hogy ne közlekedjék szabálytalanul.

A régi előírás szerint, iskolák előtt, éjjel-nappal csak 15 km-es sebességgel lehetett haladni.



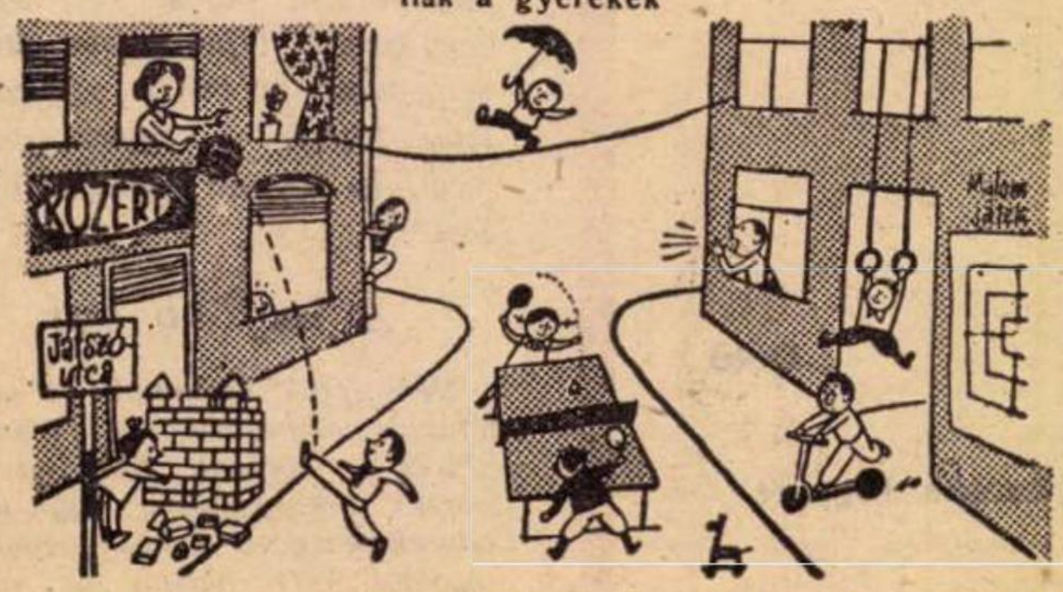
— Éjjel 2 óra... Csak óvatosan, hogy el ne üssek egy iskolásgyereket...

Egy büszke gyalogjáró



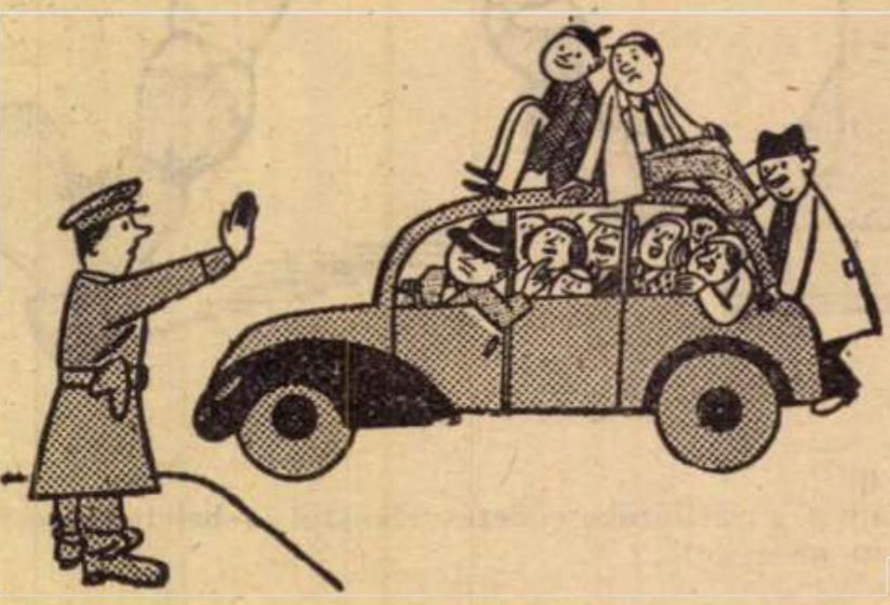
A kijelölt gyalogátkelő-hely a gyalogosoké!

Úttesten sportolni, játszani nem szabad, csak az úgynevezett „játszó utcákon" szórakozhatnak a gyerekek



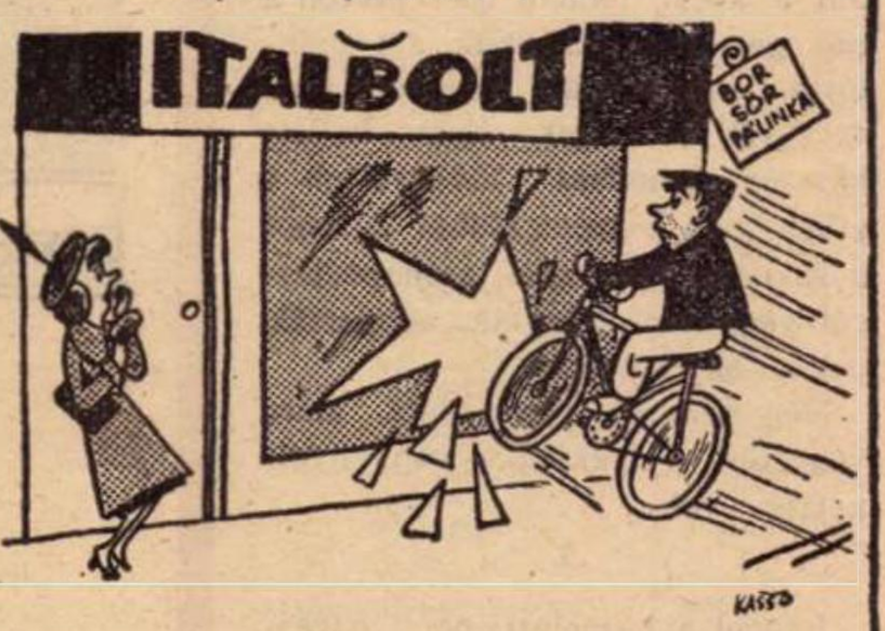
A rajzoló elképzelése.

Megengedett számú személynél több nem szállítható.



— Így megrakva tilos közlekedni!
— Ez meg van rakva? Hiszen a tetején van még egy férőhely!

Bűntettet követ el, aki italos állapotban járművet vezet.



A bűnös visszatér a tett színhelyére.

Szeminárium előtt



A munkaidő vége és a szeminárium kezdete között tíz perc telik el. Erre a nyugtalan, izgalommal, magolással, szaladgálással és főleg telefoncsengéssel teli tíz percre surranjunk be az osztályvezető és egyben szemináriumvezető Kemény kartárs szobájába.

Csetneki (bedugja a fejét): Zavarok?

Kemény: Dehogy, gyere csak, gyere... Hanem... engedd meg... *(lázasan rakosgat)* átnézem a jegyzeteimet... *(A telefon cseng.)*

Csetneki: Még ilyenkor is zavarnak?

Kemény (széttárja a karjait, amivel azt akarja kifejezni, hogy neki nincs se éjjele, se nappala a köz szolgálatában): Így van ez... *(Felveszi a kagylót.)* Á, te vagy az, Ferenczi? Remélem, egészséges vagy... el tudsz jönni a szemináriumra?... Igen?... Jó... *(dühösen)* Hogy-hogy? Krampács nem jön? Nahát ez... Mi? Egereket fog? Hát fogjon máskor egereket!... Ja, ha a te egereidről van szó, az más. Kivételesen elengedem. *(Leteszi a kagylót.)* Hallatlan! Milyen marhaságot talál ki, hogy elengedjem a barátját! No, nem baj, legalább Ferenczi itt lesz.

Csetneki: Meg szeretnélek kérni...
(A telefon ismét cseng.)

Kemény: Bocsánat, telefon. *(Felveszi a kagylót.)* Á, te vagy az, Krampács?... Igen, tudom, hogy nem jössz el... Mit? Hogy Ferenczi se jöhet? Miért ne jöhetne? Egereket fog? Na, ne viccelj! Jobb kifogásod nem volt?... Jó, ha a te egereidről van szó, nem bánom. De csak rád való tekintettel... *(Leteszi.)* Ferenczi se jön!

Csetneki: Arra szeretnélek kérni, hogy ma kivételesen...
(A telefon újra cseng.)

Kemény (felveszi): Nem jön? *(Dühösen.)* Szó sem lehet róla! Az oktatás súlyponti kérdés, el kell jönnie!... Ha százszor is beteg a felesége! Ez az utolsó szavam! *(Lecsapja.)*

Csetneki: Arra kérnélek, hogy ma ne kelljen...
(A telefon megint belecseng.)

Kemény (felveszi): Báránynak is itt kell lennie és punktum! Na! *(Levágja.)* Mondd csak, mondd!

Csetneki: Kérlek, beszélj az én szemináriumvezetőmmel, hogy ma elmulaszthassam a...

Kemény (kedélyesen): A szemináriumot, mi?

Csetneki: Hát... igen...

Kemény: Miért?
(A telefon ismét cseng.)



Kemény (a telefonba): Nem lehet!

Csetneki: Mozijegyem van.
(A telefon cseng.)

Kemény (a telefonba): Nem! *(Rámosolyog Csetnekire.)* Találj ki jobbat!

Csetneki: Beteg a sógorom.

Kemény: Nem jó. Működtesd egy kicsit a fantáziádat!

Csetneki: Értekezleten vagyok.

Kemény: Ócska kifogás.

Csetneki: Nem tudok mást... Adjál tanácsot!

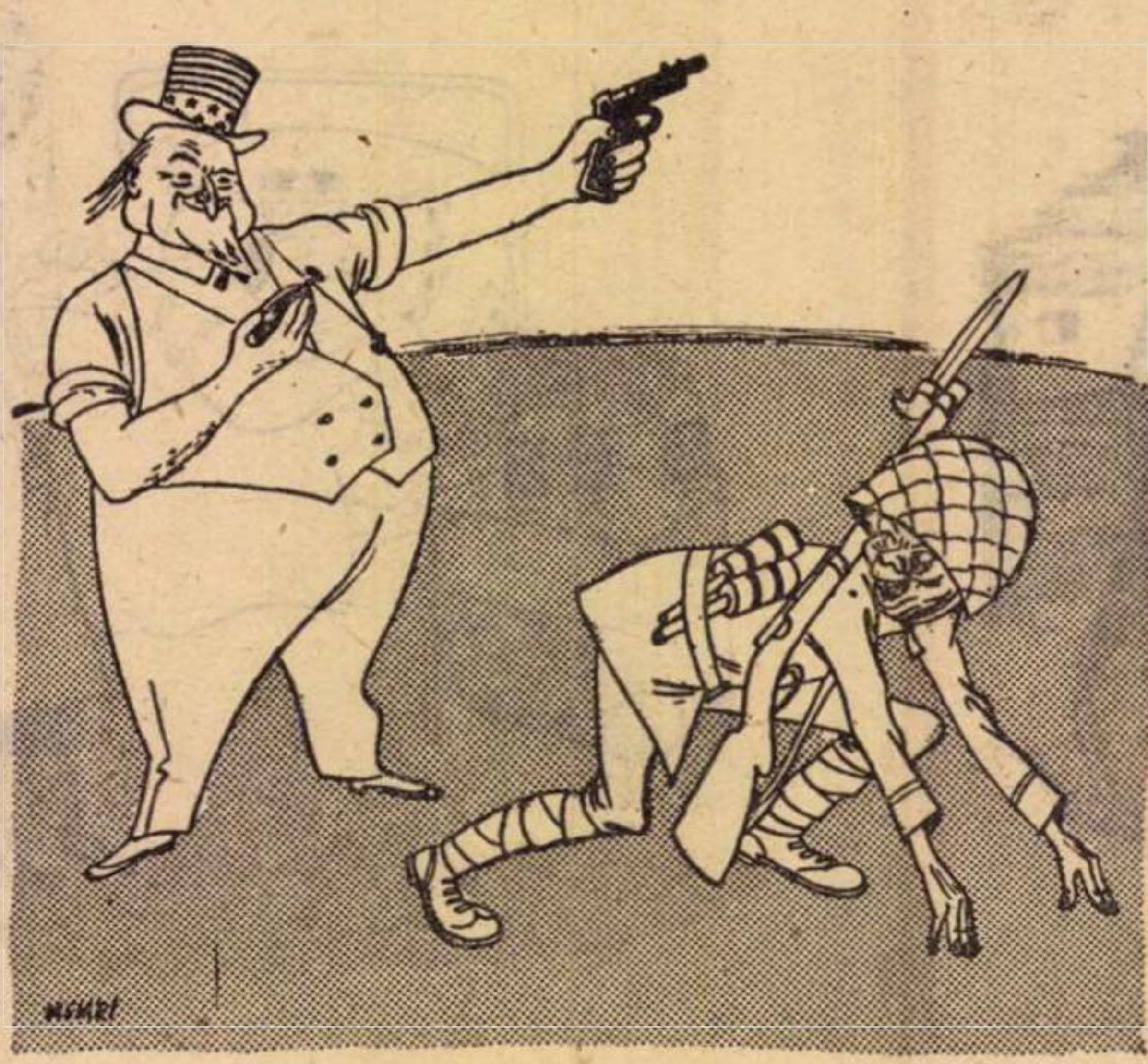
Kemény: Hát például... Nem, az nem jó... Valami egészen egyénit, eredetit akarok... Megvan! *(Felveszi a kagylót.)* Babos kartársat kérem... Babos? Sajnálattal kell közölnöm veled, hogy Csetneki kollega nem mehet ma a szemináriumodra... Hogy miért? Hát... egereket fog... Igen, nekem fog egereket. Szóval elengeded? Visszahálálom. *(Leteszi a kagylót.)* Mehetsz öregem, el van intézve.
(A telefon cseng.)

Kemény: Nahát! Micsoda telefonforgalom! Mindenki a barátja érdekében!... De ha legalább jó kifogást találnának ki! *(És szigorúan tovább védi az oktatási fegyelmet.)*

Országh György

EGY IDEGES FUTÓ

Li Szin Man: „Nekiindulok a háború újrakezdésének az amerikaiak jeladása nélkül is." (Újsághír.)



Li Szin Man: Nem muszáj lőni, elég, ha kacsintani tetszik...

Kulturfront

A következetes Rádió, avagy: a bírálat paródiája

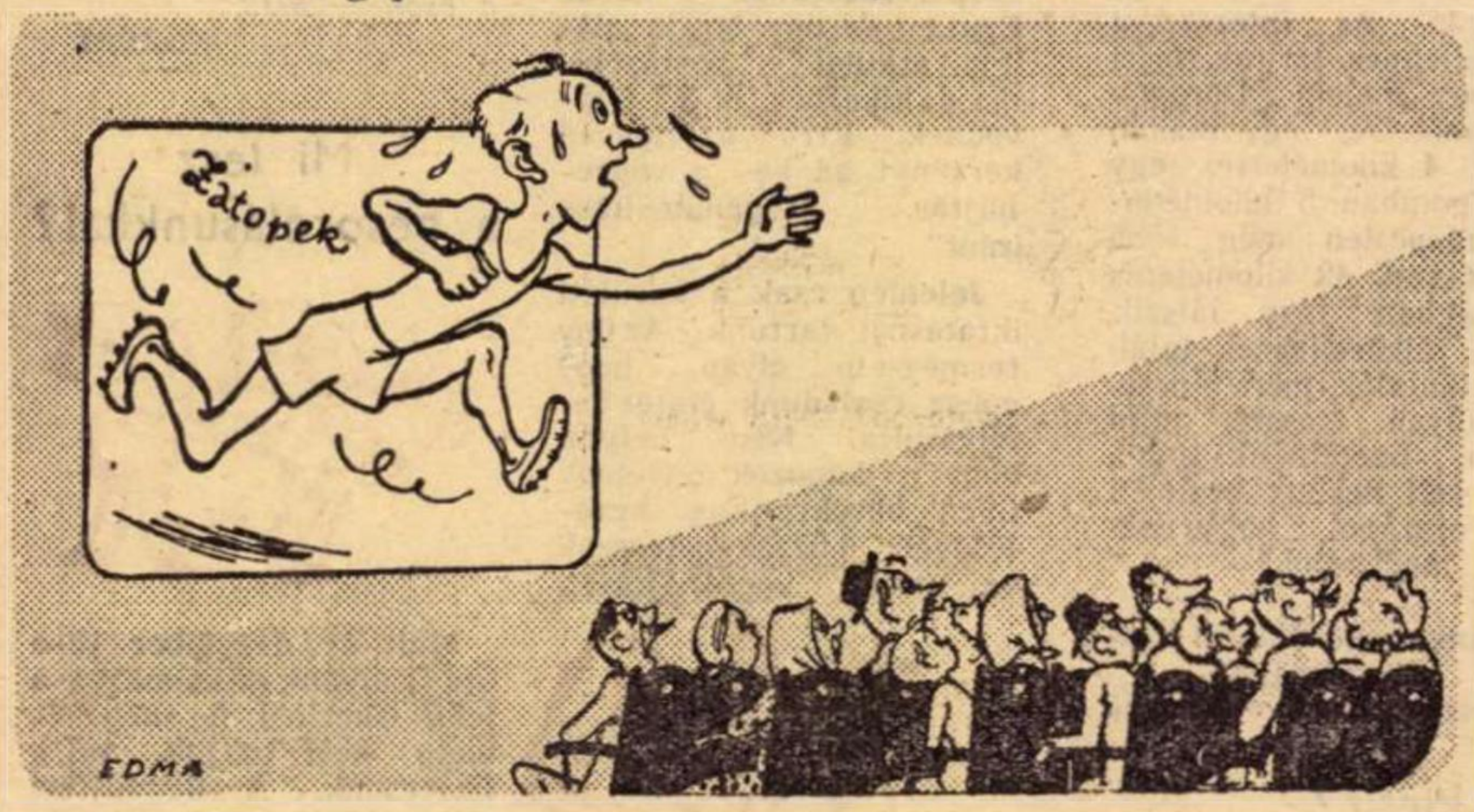
Nem tudom bosszankodjam-e vagy nevessek az eseten, ami velem történt a napokban. Döntse el az olvasó. Én egyre inkább azt érzem, hogy harsányan nevetni kell rajta, azonban mégis van valami tanulsága, vagy inkább apró figyelmeztető jellege, azért is írom meg. Az elmult hét vasárnapján a Rádió közölte „Ifjúság" cimű versemet, amelynek szövege — hiteles szövege! — megjelent a Szabad Nép február 4-i számában. Meghallgattam az adást. Jobb lett volna, ha nem teszem, hiszen egyszerre azon kaptam rajta magamat, hogy nem ismerek a versre. Nem tudtam, hogy én tévedek-e, vagy a rádió, gyorsan előszedtem az újságot és pillanatok alatt megállapitottam, hogy — nem én tévedek: a versből nem több és nem kevesebb maradt ki, mint huszonkét (22) sor, teljesen önkényesen, megkérdezésem, beleegyezésem vagy akárcsak tájékoztatásom nélkül. Első mérgemben leültem az asztalomhoz és levelet írtam a „Magyar Rádió" c. hetilap szerkesztőségének, amelyben közöltem, hogy én ezt az eljárást türhetetlennek, megengedhetetlennek, sőt egyenesen felháborítónak tartom. Szószerint ezt írtam: A kérdés természetesen elvi kérdés. *Ha tiltakozom ez ellen az önkényes és joggal felháborító eljárás ellen, nem egyszerüen a magam nevében teszem ezt, hanem azoknak az irótársaimnak nevében is, akikkel hasonló eset már előfordult. A versnek — vagy bármilyen irodalmi műnek — ilyen csonkitása nem méltó a magyar rádióhoz, a magyar kultúrélet e fontos tényezőjéhez.* Ezekután megírtam, hogy az ilyesfajta ügyek nem járulnak hozzá kellőképen az írók és a rádió sokszor emlegetett jó kapcsolatához s megállapítottam, hogy az írók kérik és igénylik a nagyobb és gondosabb szeretetet a művek iránt. Így írtam: *Azt hiszem mindez nem boszorkányság, egyszerüen csak a közös, jó munka egyik alapfeltétele. Remélem ez az eset is tanulságul szolgál majd ahhoz, hogy egyes elvtársak változtassanak munkamódszereiken s tisztábbá, egészségesebbé tegyék az írók és a rádió közötti egyébként nélkülözhetetlen kapcsolat levegőjét.*

A levél itt körülbelül véget is ér. Izgatottan vártam, hogy megjelenjék. Nem is kelfett sokat várnom. Az eheti lapban leközölték levelemet. S az újabb meglepetés ekkor ért. A fent idézett, *dültbetüs részek* teljes egészükben kimaradtak a közölt levélből, anélkül, hogy erre a húzásra én engedélyt adtam volna, hogy engem megkérdeztek, vagy akárcsak tájékoztattak volna. Nagyszerű! — kiáltottam fel — ez aztán a következetesség! Bizonyos, hogy egy ilyen levél nem azonos egy verssel: az is lehet, hogy túl hosszú volt és nem tudtak helyet szorítani számára: az is lehet, hogy a kihagyott mondatokkal nem értettek egyet — mindez lehetséges, noha nem tudom, így van-e, mivel velem erről senkisem beszélt. Hanem az már kissé furcsa, hogy egy olyan levélben, amely szóváteszi az író megkérdezése nélkül történő csonkítást — az író megkérdezése nélkül kihagyjanak mondatokat. Elvi kérdés — írtam és nem hiszem, hogy ezzel ne értenének egyet a szerkesztőségben. S persze mindjárt „elvi módon" végre is hajtják a — kihagyást. Miért nem telefonáltak előbb? Ezt sajnos nem lehet tudni. Tudni a rádiónál úgy látszik csak azt lehet, amit közölnek. Pedig aligha írtam ok nélkül azt, hogy ilyen csonkítás már másokkal is előfordult — szükség esetén nevekkel is szolgálhatok. Ez úgy látszik már kissé sok volt a Rádiónak. Vagy talán az fájt, hogy a levél felhívja a figyelmet az ilyesfajta munkamódszerek tarthatatlanságára? Úgy lászik ez is sok volt. Dehát akkor mit szabad megírni? Helyesebben szólva mit szabad bírálni? Szeretném, ha a rádió felelne ezekre a kérdésekre, de lehetőleg úgy, hogy előbb tájékoztassa önmagát arról, hogy mit hagy ki a feleletéből — sajátmagának megkérdezése nélkül. Akkor biztos, hogy minden rendbejön!

Aczél Tamás

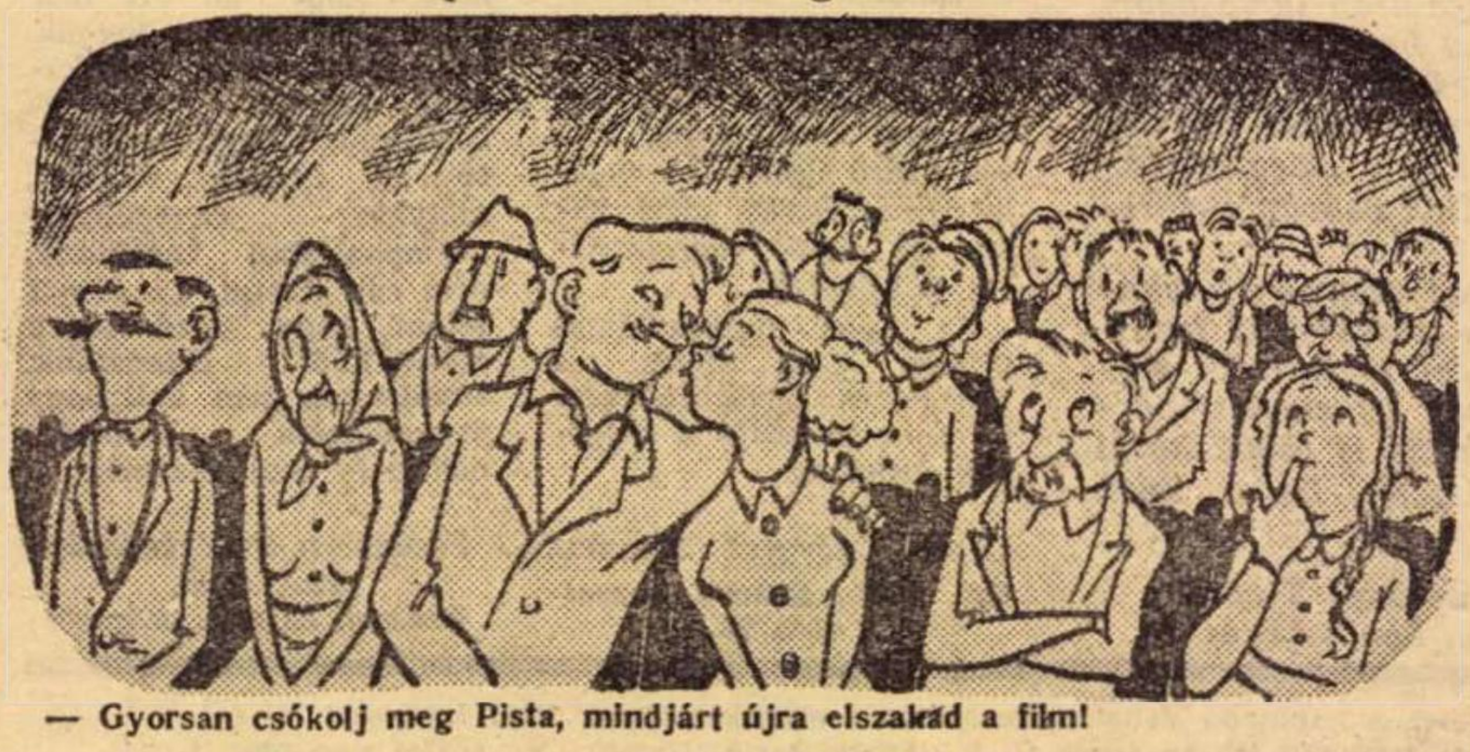
A nagymarosi moziban történt, de egy-két más moziban is megesett már

A gépész állandóan „túlteljesíti" a normát



Zatopek: Gépész szaktárs, ne pergesse olyan gyorsan, kiszakad a tüdőm...

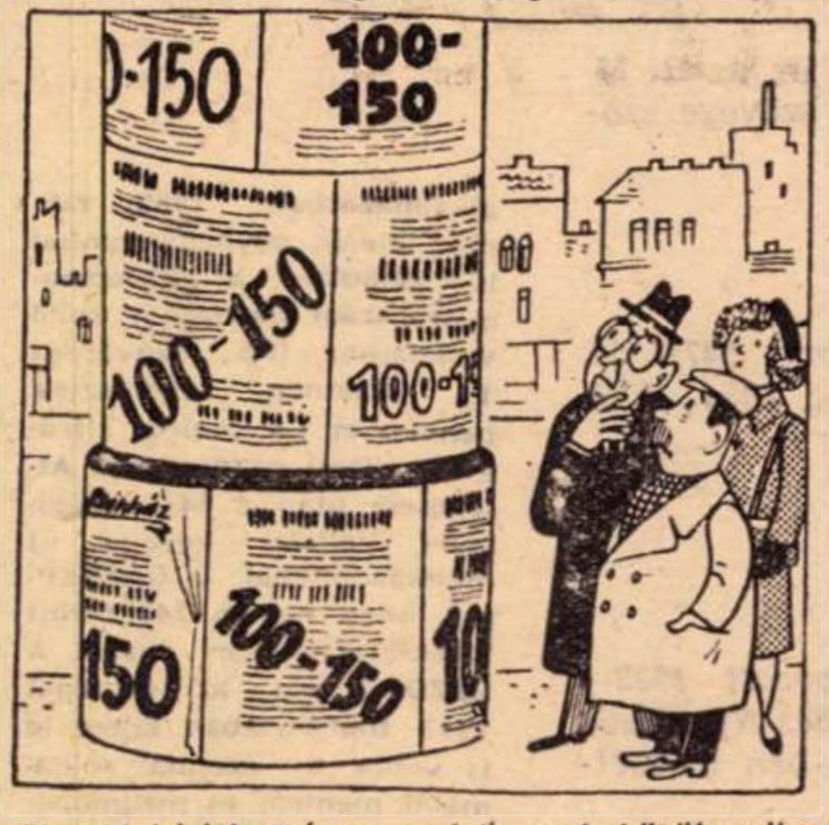
Kétpercenként kivilágosodik a mozi



— Gyorsan csókolj meg Pista, mindjárt újra elszakad a film!

SZÍNHÁZI PROBLÉMÁK

1. A szervezés jó, vagy a darab?



— Mondd kérlek szépen, melyik ezek közül a siker?

2. Gyakori eset



— Miért olvasod olyan figyelmesen már hatodszor azt a kritikát?
— Olyan komplikáltan dicsértek meg benne, hogy nagyon oda kell figyelnem, hogy nem fúrtak-e meg.

3. Furcsa vásárló



— Kérek egy színházi képeslapot.
— Elfogyott.
— Mikor?
— Évekkel ezelőtt...

Jó lesz haladó hagyománynak!

A drámaíró felesége ül a kis lámpa mellett és férje zokniját stoppolja. Ideges. Minden neszre fölkapja a fejét. A férje azt igérte, hogy 8 órára itthon lesz és most már fél 12! Hol lehet? Félti, hiszen az utóbbi időben olyan lehangolt, olyan rosszkedvű. Hiába biztatják, hogy írjon át 2—3 felvonást hetedszer is darabjából, ő optimista nekibuzdulás helyett csüggedt letargiába esett.

De íme csöngetnek. A drámaíró felesége örömmel ugrik fel és rohan ajtót nyitni.

Az ajtóban azonban idegen férfi áll. Csak ahogy beljebb jön ismeri meg. Egy pesti színház igazgatója.

Mit keres ez ilyenkor itt? — kérdezi az asszony inkább csak a tekintetével.

— Bocsánat, asszonyom, hogy ilyenkor zavarom, de a kedves férjének a drámáját, ha szíveskedne ideadni.

— A férjem drámáját? Melyiket?

— A „Holnapután"-t.

— De hiszen azt elutasította a Tanács.

— Nem számít... — nyugtatja meg az igazgató. — Belátták, hogy tévedtek.

— Csak tudnám, hol van? — sopánkodik az asszony. — Nem érne rá holnap?

— Nem! — válaszolja határozottan az igazgató. — Holnap megkezdjük az olvasópróbát és addig még le is kell gépeltetni a szerepeket és én is szeretnék fölkészülni belőle, mivel magam rendezem.

— De hiszen — csodálkozik a drámaíró felesége. — Önök most próbálnak valami Shakespearet, ha jól tudom.

— Abbahagyjuk, asszonyom! — legyint az igazgató.

A drámaíró felesége ekkor hirtelen az igazgató elé lép és tágranyílt, nagy, rémült szemekkel mered rá. Két kezével annak karjába markol és úgy kérdezi remegő hangon.

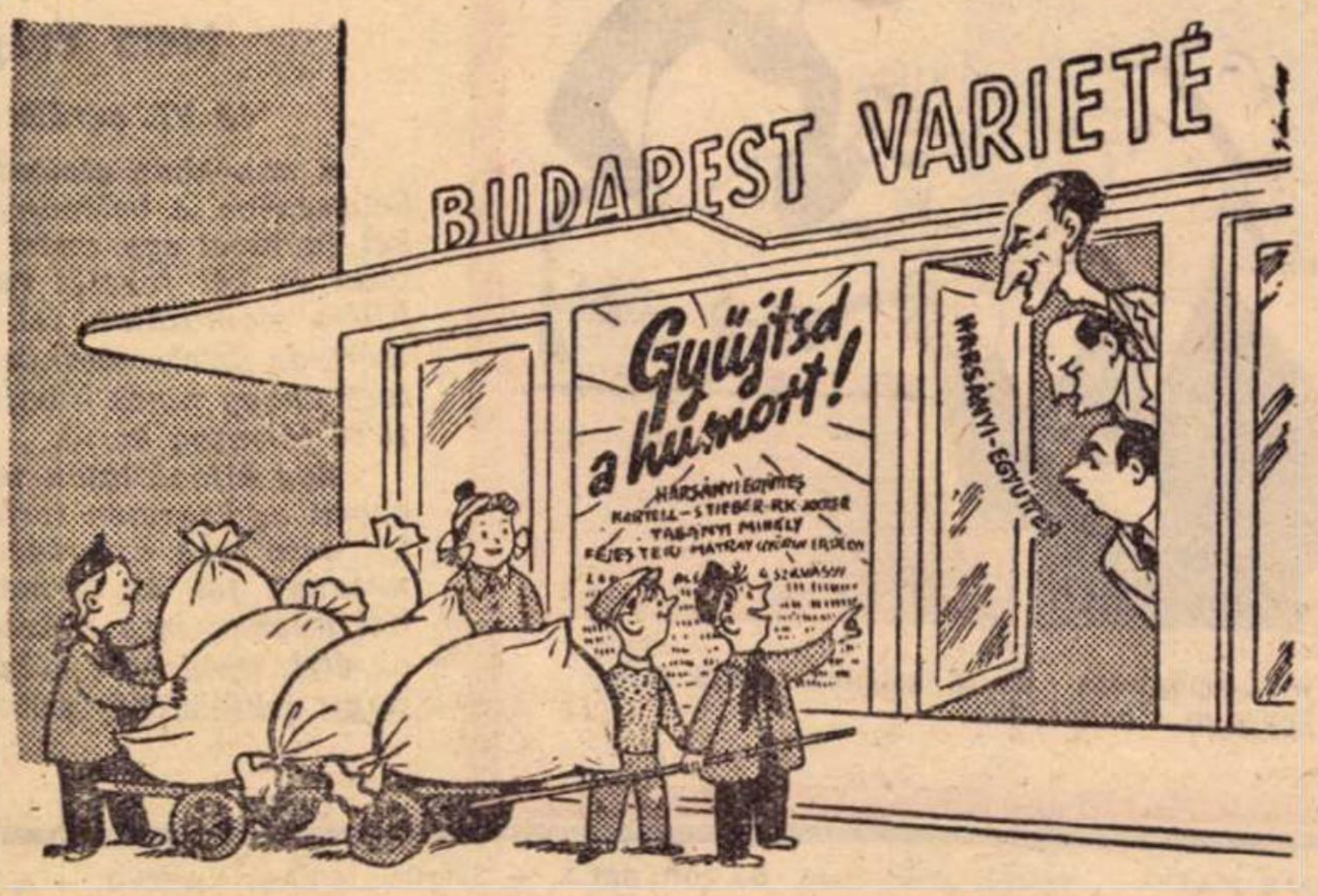
— Mondja meg kérem, mi történt a férjemmel?

Az igazgató lesüti a szemét és alig hallhatóan rebegi, miközben nyujtja a kezét.

— Fogadja őszinte részvétemet, asszonyom.

Sólyom László

Új színház a Kálvária-téren



— Mit fizetnek kérem egy kiló viccért?

Le a bürokráciával!

Ez aztán a kádermunka!

Dömötör Józsefné, a Csepeli Papírgyár személyzeti osztályának vezetője megállapította, hogy a gyárban egy olyan halott dolgozik, aki még nincs káderezve, Megállapította azt is, hogy a halott, — életében — a Rákosi Mátyás Művek Martin-üzemében dolgozott.

Dömötörné a felfedezés után levelet írt az R. M. Művek személyzeti osztályára. A levél szövege szószerint ez volt:

„CSEPELI PAPÍRGYÁR
Bpest, XXI., Duna-u. 42.
Telefon: 144-640.

Jelünk: 547/I./54.
Bpest, 1954., I. 8.

Rákosi Mátyás Művek
Személyzeti Osztálya
H.

Targy: információkérés.

Tudomásunk szerint önöknél dolgozott 1922—44-ig a Martin-üzemben, mint kovács Nyemcsók János, aki 1892-ben született. 1944-ben balesetből kifolyólag halt meg.
Kérjük nevezett elvtársról egy részletes információt küldeni szíveskedjenek, mely térjen ki munkához, munkatársaihoz való viszonyára, valamint akkori politikai magatartására.
Nevezett elvtárs vállalatunk dolgozója és az információ káderanyagának kiegészítéséhez szükséges.

Dömötör Józsefné,
CSEPELI PAPÍRGYÁR,
Személyzeti Osztály."

Az R. M. Művek Acélművének személyzeti osztályán csodálkozva olvasták a furcsa levelet. Nem tudták megérteni, hogy milyen természetfölötti csoda teszi lehetővé, hogy szegény megboldogult Nyemcsók tíz évvel halála után a papírgyárban dolgozik, ahol káderanyagát ki kell egészíteni.

Nem felületes kissé ez az ügykezelés?

Ludas Matyi elintézte



„Tégla helyett kötbér" című cikkel kapcsolatban közöljük, hogy a Folyamszabályozási Hivatalnak valóban igaza van, a kötbérezés jogtalan volt. Felhívtuk a Megyei Téglagyár igazgatójának figyelmét arra, hogy a jövőben óvakodjanak az ügyek bürokratikus intézésétől.

Békésmegyei Tan. VB. ip. o.
Süle József oszt. vez.

Szabó János panaszát kivizsgáltuk. A néki jogosan járó 3320 forintot a gazdaság kifizette.

Bajai Áll. Erdőgazdaság,
Erdélyi János igazgató

Schering Ferenc panasza jogosult. Két rádiócsövet pesterzsébeti boltunkban átvehet.

KERAVILL Központ,
Budapest

A Landler Jenő-u. 12. sz. alatti Diákotthonban tapasztalt hiányosságokat megszüntettük. Csupán a gázvezeték és gázóra bekötése nem történt meg. Ezt a munkát is rövidesen befejezik.

Oktatásügyi Minisztérim,
Földes Ferenc főo. vez.

Nagykanállal iszunk?

A Boráros-téri Népbüffében leveseskanalat adnak az eszpresszó feketéhez.



— Csöpögtesse ide a kanálba, majd megkeverem a pohárral...

Miért nem fizetik vissza?!

Kedves Ludas Matyi! Segíts nekem a tüzelőre jogtalanul levont 242 forint visszaszerzésében, ami sehogy sem akar sikerülni. Mint segédmunkás, 1952. november elejétől az É. M. 64/3. Építőipari Vállalat Ceglédi-úti telepén voltam



alkalmazásban. 1953 február elején egynéhányunkat kölcsönadtak a Középmagyarországi Gazdasági Építő Vállalathoz (Bp., Ságvári-út 1.), ahonnan kihelyeztek bennünket a ceglédi cifrakerti állami gazdaságba. Átlépésem után a 64/3. Építőipari Vállalat közölte új munkaadómmal, a GAZDÉP-pel, hogy nekem 242 forint TÜZÉP-tartozásom van. A GAZDÉP ezt az összeget 1953 márciusában tőlem le is vonta. Én azonnal reklamálni mentem és megmondtam a TÜKER-felelősnek, hogy én tüzelőt nem rendeltem, ennélfogva nem is kaptam, tehát nem is tartozom. Ennek ellenére a levonás megtörtént. A 64/3. Építőipari Vállalat TÜKER-felelőse igazolta, hogy a levonás tévesen történt és nekem semminemű tartozásom nincs. Ezzel az igazolással elbandukoltam új munkaadómhoz, a GAZDÉP-hez, átadtam az ottani TÜKER-felelősnek, és kértem, hogy a tévesen levont 242 forintomát fizessék vissza. Ők ezt az igazolást felküldték a budapesti központba, ahonnan az a válasz jött, hogy pénzemet átutalták a TÜKER-nek és majd csak akkor kapom meg, ha a vállalat és a TÜKER elszámolnak egymással. 1953. április 15-én visszakerültem a 64/3. Építőip. Vállalathoz és elmondottam, hogy a pénzem még mindig nincs meg. Itt megígérték, hogy utánanéznek és elintézik ügyemet. De a pénz csak nem akart megjönni. Október közepén a vállalat ügyészének tanácsára bírósághoz fordultam. A keresetet beadtam a ceglédi járásbírósághoz. Végül



is ügyemben a budapesti V. kerületi járásbíróság fog dönteni. Így fecsérlődik el sok ember és intézmény munkaideje egy tiszta ügyben az égbekiáltó bürokrácia miatt.

Reggel Sándor,
Cegléd, Kossuth F.-u. 34.

Mosás után köpenyeg...

Sokan panaszolják, hogy a munkaköpenyek anyaga nincs beavatva és ezért az első mosás után összemennek.



Egyik köpeny: Rövid leszek kedves kartársak!
Másik köpeny (a harmadikhoz): Persze, ha be lenne avatva, ő se lenne rövid.

„Távolsági" lisztkiutalás

A Földművelésügyi Minisztérium szakoktatási főosztálya gazdaságunk üzemi konyhája részére megküldötte az első negyedévi lisztutalványt. Ez idáig rendben van. A hivatalos eljárás eddig az volt, hogy az utalvánnyal és egy szekérrel, elmentünk a dorogi malomba és elhoztuk a lisztet. Node ez csak volt, mert egy bölcs intézkedés folytán most a lisztutalványt a *békésgyulai* malomhoz állították ki. Az intézkedést érthetetlennek tartjuk, mert van egy malom Dorogon 2 kilométerre, egy malom Táton 4 kilométerre, egy Esztergomban 5 kilométerre, Budapesten még több malom van, 42 kilométeres távolságban. Ügy látszik, ezeket túlközelieknek találták a kiutalók, mert nincsenek olyan messze, mint Gyula.. Szeretnénk tudni, miért kell nekünk beutazni a fél országot, hogy lisztünket megkapjuk?

Leánynevelő Intézet tangazdasága,
Esztergomtábor-Sátorkő

Nem drága egy kicsit?

(A VI. kerületi V. V. figyelmébe!)

A napokban elmentem a Savoy-kávéház emeleti helyiségébe. A belépőjegy kifizetése után társaságom két tagjával egy szelet tortát, egy kis üveg ásványvizet és két feketét rendeltünk. Ezért 30 forint 80 fillért számítottak fel. Azt hittem, tévedés történt, ezért az üzletvezetőhöz fordultam, aki „megnyugtatott", hogy nincs hiba, hiszen náluk csupán a torta 16.60 forintba kerül.

Egy kifogástalan minőségi déli menüért ugyanebben az üzemben tortával, vagy tésztával 12 forintot, este csak a tortáért több mint 16 forintot számítanak fel. Az természetes, hogy az emeleti bárhelyiségben még a belépődíj mellett is többe kerül az étel, ital, mint a kávéházi részben. De az ilyen nagy árkülönbség indokolatlan.

Szterényi Tivadar,
VI., Lenin-körút 70.



a Fővárosi Kertészetnek, hogy gondoljon a város padjainak rendbehozására, mert közeleg a tavasz és a szerelem néha ülni is akar.

Megy az akta vándorútra...

Február 3-án egy peres ügyünkben a Budapesti Megyei Bíróság Juhásztanácsa részünkre kedvező végső ítéletet hozott. Azt hinnéd kedves Ludas Matyi, hogy az ítéletet hamarosan a kezünkbe adták és végrehajtották. Nagyon tévedsz. Hogyan jut el a megyei bíróság ítélete a peres félhez?



A bíró az ítéletet 8 napon belül lediktálja titkárnőjének, ahonnan az ügydarab a leíróba kerül. Néhány hét, esetleg egy hónap után egy emelettel feljebb kerül, ahol a „nagykönyvbe" írják az ítéletet. Innen ismét viszszakerül az elsőfokú bírósághoz, ahol iktatják, majd a kerületi iktatóból újabb iktatás után Pomozi csoportvezetőhöz kerül. Ezután az ügy bírája aláírja, átküldi a postázóba, majd kikézbesítik az ügyvédnek. Erre az ügyvéd kérvényt ad be „a végrehajtás foganatosítása iránt".

Jelenleg csak a kerületi iktatásnál tartunk. Az ügy természete olyan, hogy egész családunk életét befolyásolja. Nem helyes, hogy a dolgozók ügyeinek ilyen bürokratikus kezelésével húzzák-halasszák az ítélet végrehajtását.



Ugyancsak bürokratikus és nevetséges dolognak tartom, hogy a végrehajtási kérelmet külön kérvényezni kell, holott törvényszerű dolog, ha valaki peres eljárást indít, akkor az ítélet végrehajtását is követeli.

Az ilyen hosszadalmas eljárás nem mutat az ügyintézés egyszerűségére és nem szolgálja a dolgozók érdekeit.

Geszti Györgyné adjunkt.,
Bp., XIII., Katona József-utca 28.

A húszezredik...

1951. január 25-én indítottuk meg „Le a bürokráciával" rovatunkat, amelynek népszerűsége azóta is egyre növekszik. A rovat sikerét bizonyítja, hogy 1951. január 25-től 1954. február 8-ig bürokrácia ügyben 20.000 panaszos levél érkezett szerkesztőségünkbe.

A húszezredik panaszt a — Közért küldte be. Sérelmezi a hibás paprika-csomagolást.

Íme a húszezredik panasz:

Panaszkodik a Közért

15.417. sz. árudánkba paprika érkezett. A paprikát a Szegedi Paprikafeldolgozó V. küldte, kétdekás csomagokban. Boltunk ellenőre túlkönnyűnek találta a csomagokat. Joggal. Az utánmérésnél kiderült, hogy a kétdekás csomagokban csak 1,3 deka paprika van. Azt hisszük, joggal kérdezzük: ki ellenőrizte Szegeden a csomagolást?

KÖZÉRT

Mi lesz a besorolásunkkal?



Mult év december 10-e óta vagyunk alkalmazva a lenti iskolánál, de még ezideig nem tudjuk, mi a fizetésünk. A Begyüjtési Minisztérium, úgy látszik, megfeledkezett rólunk, mert besorolásunkat még nem adta ki, annak ellenére, hogy mi ezt már számtalan esetben kértük. Így természetesen nem kapunk fizetést, mert a Tolnaszigeti Sertéstenyésztő és Hizlaló Vállalat, melyhez anyagellátás szempontjából tartozunk, nem tud fizetni. Ez annyit jelent, hogy apró-cseprő előlegekből éldegélünk. Mondanunk sem kell, hogy gyermekeink besorolás nélkül is enni akarnak.

Fácánkerti Mezőgazdasági Szakiskola,
tanárai, előadói, dolgozói

LUDAS MATYI. — Felelős szerkesztő: GÁDOR BÉLA, — Szerkesztő: TABI LÁSZLÓ. — A kiadásért felel: a Lapkiadó Vállalat igazgatója. — Szerkesztőség: VII., Lenin-krt 9—11. Telefon: 222-271, 221-293. — Kiadóhivatal: VII., Lenin-krt. 9—11. Telefon: 221-285. — Terjeszti: Posta Központi Hírlap Iroda O. V. Lapterjesztési ügyek: V., József nádor-tér 1. Telefon: 183—022, 180—850. — Szikra Lapnyomda, Budapest VIII., Rökk Szilárd-u. 6. — Felelős vezető: Kulcsár Mihály. — Példányszám: 320.000.
KÉZIRATOKAT NEM ŐRZÜNK MEG, ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA!